

సనాతన సారథి

ఏప్రిల్ 2017

భవసాగరోద్ధార పాదారవింద, పాహిమాం శ్రీ సాయి పర్తిపురీశ!

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 60
సంచిక 7

జులై 2017

ప్రచురణ తేదీ
జూన్ 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. నీలోనే ఉన్నాడు నిజమైన గురువు	గురుపూర్ణిమ దివ్యసందేశం	8
3. శ్రీ సత్యసాయి దివ్యజవన సారభం	స్వర్గీయ డా॥ ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలామ్	12
4. దివ్యగురువు భగవాన్ బాబావారు	ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	15
5. స్వామి ఉపదేశించిన తారక మంత్రం	డా॥ కె. నరసింహన్	18
6. నారుపెట్టినవాడు నీరు పోయకపోడు	దివ్యానుగ్రహ లేఖ	22
7. సద్గురువును గుర్తించడమెలా?	దివి చతుర్వేది	24
8. అక్షర స్తుతిః	మైలవరపు లక్ష్మీనరసింహం	26
9. ముత్యాల సరాలు (12వ భాగం)	ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్	27
10. జగద్గురువు, యోగీశ్వరేశ్వరుడు శ్రీ సత్యసాయి....	డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు	30
11. త్యాగ సాయి	“సాయిదాసు”	33
12. తిరుమలలో శ్రీవారి సేవ	ఎన్.జి. చలం	37
13. ఘనంగా బుద్ధపూర్ణిమ ఉత్సవం		40
14. పరిమళించిన సాయి విద్యాసుమాలు		41
15. నోటీసు	శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు	42

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) **STD : 08555 ISD CODE: 0091-8555**

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbt.org, editor@sssbt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోద్ధారోగో వాహ్యో

(గత సంచిక తరువాయి - 41వ భాగం)

13. రాముడు లేని అయోధ్య

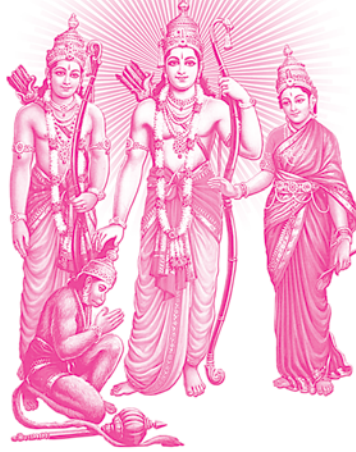
రాముని సాగనంపి వచ్చిన నిషాదపతి గంగాతీరమున వృక్షచ్ఛాయలో రథమును ఆపి, గుఱ్ఱములను చెట్టునకు కట్టి, రథములో వెళ్ళి వెళ్ళి ఏడ్చుచున్న సుమంతుని చూచెను. సుమంతుని చూచిన తక్షణమే నిషాదపతి కూడనూ తనలో కుములుచున్న దుఃఖము ఆపుకొనలేక, “రామా!” అని గట్టిగ కేకవేసి పరుగిడి వచ్చి సుమంతుని కౌగిలించుకొనెను. నోట మాటలు స్తంభింప ఇరువురూ రోదనలు గావించిరి. మొదలు నరికిన చెట్టువలె ఇరువురూ ఆ వృక్షచ్ఛాయలో నిలువునా పడి, సీతారామలక్ష్మణులను తలంచుచూ కైకను దూషించుచూ ఉండిరి. గుఱ్ఱములు సయితము గడ్డి తినుట మాని, జలము గ్రోలుట మాని కంటిధారలు కార్చుచూ సుమంతుడూ, నిషాదపతీ, “రామా” అన్నపుడంతయూ తలలెత్తి నలువైపులా చూచి,

రామ రాకకై యెంతయో చింతపడసాగినవి. ఆ గుఱ్ఱముల దురవస్థను చూచి, సుమంతుడు మరింత క్రుంగి పోవుచుండెను. ఈవిధముగా కొన్ని గంటలు జరిగెను.

ఇక విధిలేక నిషాదపతి ధైర్యమును అవలంబించి, “ఓ మంత్రి! నీవు మహామేధావివి, గుణవంతుడవు, పరమార్థమును గుర్తెరిగినవాడవు. విధికృతములు విపరీతములైనపుడు వానిని సహింపవలెను కదా! లెమ్ము, అయోధ్యకు వెళ్ళి రామవార్తకై కన్నులు కాయలు కాసియున్న కౌసల్య సుమిత్రలకు వార్త నందించు” అని బలవంతముగా సుమంతుని లేపి, రథముపై కూర్చోనబెట్టెను. గుఱ్ఱములను రథమునకు కట్టించెను. నిషాదపతి వాక్యములు పరమ సత్యమని తలంచి, సుమంతుడు మొండి ధైర్యముతో రథమును కదిలించెను. వియోగ దుఃఖముచే అతని శరీరమునకు పటుత్వము తప్పెను. ఎంత ప్రయత్నించిననూ రథమును నడుపలేకపోయెను. తూలి పడుచూ వచ్చెను. ఎంత అదిలించిననూ అశ్వములు సకిలించి వెనుకకు తిరిగి చూచునే కానీ ముందుకు అడుగైననూ వేయలేకపోయెను.

ఈవిధముగా పరితపించుచూ, “ఛీ, ఛీ, రాముడులేని ఈ బ్రతుకు కాల్చునా? ఎప్పటికైననూ ఈ శరీరము నశించునదే. ఏదో రోగములతో, లోకసంబంధమైన విషయములతో నశించుటకంటే, రామవియోగముతో ఈ ప్రాణమును వీడుట ఎంత సార్థకము! అంతకంటే వేరు కీర్తి ఈ సుమంతున కెందుకు?! ఆ ఒక్క కీర్తిని దక్కించుకొన్న చాలదా?! సుమంతా! నీవంతటి అదృష్టవంతుడవైయుండిన రామునితోనే ఉండెడివాడవు. అదృష్టము లేనపుడు ఏమి చేసియూ ఏమి

ఫలము!” అని తనను తాను నిందించుకొనుచూ, “నేను అయోధ్యకు ఏ ముఖము పెట్టుకొని పోదును? అయోధ్యాపురవాసులు రాముడెక్కడ? అని అడిగిన ఏమని చెప్పుదును? రాముని విడిచి ఎట్లు వచ్చితివని అడిగిన అంతకంటే అవమానము మరొకటుండునా? ఈ నిమిషమున గుండె ఎంత బండ అయినది! ఇంకనూ పగలకున్న దెందులకు?” అని తనను తాను అసహ్యించుకొంటూ చేతులు

నులుపుకుంటూ, “ఇప్పుడే అయోధ్యలో ప్రవేశించుట మంచిదికాదు. చీకటిపడి అందరూ నిద్రించే సమయమున ప్రవేశించిన కొంత గౌరవముండునేమో” అని ఊహించుచూ, “అయోధ్య ప్రజలు నిద్రింతురా! ఇది కల్ల, రామచంద్రుని రాకకై దారులు చూచుచుందురు. ఎప్పుడు ప్రవేశించిననూ నాకీ అవమానము తప్పదు. రామానుగ్రహమునకు నోచుకో లేని ఈ దురదృష్టమునకు ఈవిధమైన పరాభవము సరియైనదే. నేను అనుభవించుటకూడనూ మంచిదే” అని తనలో తాను ప్రశ్న, జవాబులు రెండునూ వేసుకొంటూ, తీర్చుకొంటూ దారినడుపుచూ మెల్లమెల్లగా ప్రయాణము జరిపెను.

ఇంతలో తమసానదీ తీరము వచ్చెను. నగరమును సమీపించితినిని తలంచి, ప్రొద్దుపోయిన తరువాత అందరూ నిద్రించవచ్చునని, అప్పుడు నగరమున ప్రవేశించవచ్చునని సుమంతుడు తలంచి, ఆ నదీ తీరమున గుఱ్ఱములను విప్పి, ఒక చెట్టుక్రింద కాలము గడిపి నిదానముగా తిరిగి ప్రయాణము గావించి నగరమున ప్రవేశించెను. రాజవీధులలో ఇతరులకు తెలియక వెళ్ళవలెనని అతి నెమ్మదిగా శబ్దము రానివ్వక ఎట్లో గుఱ్ఱములను నడుపుతూ మెల్లమెల్లగా

వచ్చుచుండెను. నగరమున రాజవీధులలో ప్రవేశించగనే గుఱ్ఱములు పట్టరాని దుఃఖముతో సకిలించుచూ పెద్దపెద్ద శబ్దములు చేయ ప్రారంభించెను. రామ వార్తకై కన్నులు తెరచుకొని కాచియుండిన ప్రజలు ఈ దృశ్యమును చూచి ఒకరికొకరు చెప్పుకొని లేచి రాజవీధుల ఇరుప్రక్కలా గుంపులుగా చేరిరి. వారిని చూడగనే సుమంతుడు తల క్రిందకు వంచుకొనెను. ఈ

వికారమును చూచి ప్రజలు శ్రీరాముడు తిరిగి రాలేదని అర్థము చేసుకొని నిలువునా కూలిరి. కొందరు గొల్లున ఏడ్చిరి. దారులు కాచుచున్న రాణివాసపు స్త్రీలు గుఱ్ఱముల సకిలింపులు వినగనే దాసీలను పంపిరి. వారు గుంపులుగుంపులుగా వచ్చి మంత్రిని ప్రశ్నించిరి. మంత్రి మాటలేలేని మూగవలె కంటిధారలు కార్చుచూ మాటలు తొట్రుపాటు పడెను. చెవులు విననివానివలె దేనికినీ జవాబు ఇవ్వక స్తంభించెను. మహారాజెచ్చట కలడని మాత్రము వచ్చినవారలను ప్రశ్నించుచుండెను. మంత్రిచేష్టలు గమనించిన దాసీలు రాముడు రాలేదని గమనించి, “సీతాదేవిని కారడవులలో దింపివచ్చితిరా మంత్రి!” అని గొల్లున ఏడ్చిరి.

ఒక దాసి ధైర్యము చేసుకొని మంత్రిని నేరుగా కౌసల్య మందిరమునకు తీసుకొనిరమ్మనినట్లు కౌసల్య ఆజ్ఞగా తెలిపెను. మరి చేయునది లేక మంత్రి కౌసల్య మందిరమువైపున నడువజొచ్చెను. కళాహీనుడగు చంద్రునివలె ఆ మందిరమున బడియుండిన రాజును చూచెను. నిద్రాహారములు లేక, భూషణాది అలంకారములు లేక నేలబడి యుండెను. ఇంతలో మంత్రి పొరలివచ్చు దుఃఖమును అపుకొని వణకుచున్న పెదవులతో “జయ, జయ” అని పలికి నమస్కరించెను.

ఆ మాటలు విని రాజు దిగ్గునలేచి కూర్చొని, “సుమంతా! నా రాముడేడి?” అని అడిగెను. సుమంతుడు రాజును కౌగిలించుకొనెను. నీటిలో మునుగుచున్నవాడు తృణమును బట్టుకొనినట్లు రాజు మంత్రిని బట్టుకొనెను. ఇరువురూ మహావిషాదముతో ఏడ్చుచుండుట చూచి కౌసల్య దుఃఖము చెప్పతరము కాక ఊపిరి పీల్చుటకు కూడనూ తగిన శక్తి లేనిదై కదలక మెదలక డొక్కలు కొట్టుచుండ కౌసల్యను దాసీలు అనేకరకముల నోదార్చుచూ వారునూ దుఃఖించుచూ సేవలు చేయుచుండిరి.

ఇంతలో దశరథుడు కొంత ధైర్యము నవలంబించి మంత్రిని కూర్చొనబెట్టుకొని, “సుమంతా! నా సీతా రాముల క్షేమముల తెలుపుము. లక్ష్మణుడెట్లున్నాడు? ఆ సుకుమారి నా కోడలు సీత అలసిపోయి ఉండును. ఎక్కడున్నారు ఇప్పుడు? వివరములు తెలుపుము” అని అతని భుజములు పట్టి ఊపుచూ ప్రశ్నించుచున్న రాజును చూచుటకు సిగ్గుపడి తలవంచుకొని సుమంతుడు కన్నీరు కార్చుచూ భూమిని చూచుచుండ, రాజు, “ఓ రామా! నీవంటి కొమారుని విడచిపెట్టిననూ నా ప్రాణములు శరీరమును విడిచిపోలేకున్నవి. లోకమున నావంటి పాపి మరొకడుండదు. సుమంతా, ఇప్పుడెక్కడున్నారు నా సీతారామలక్ష్మణులు? తక్షణమే నన్ను వారుండు స్థానమునకు గొనిపోమ్ము. ఈ ఒక్క ఉపకారము నాకు చేసిపెట్టుము. సుమంతా! ఈ ఒక్క కోరికను నాకు నెరవేర్చుము. వారిని చూడకున్న నేనిక క్షణమైననూ జీవించజాలను” అని, “రామా! ఒక్కతూరి నిన్ను చూతును, కనిపించవా?” అని కేకలు వేయ ప్రారంభించెను.

నిద్రాహారములు మాని మందిరము వెలుపల నిలచియున్న దాసదాసీలు రాజు మాటలను వింటూ దుఃఖమున క్రుంగిపోవుచుండిరి. రాజు అవస్థను చూచి సుమంతుడు, “రాజాధిరాజా! మీరు మహాజ్ఞానులు, వీరులు, దేవతాంశసంభూతులు. సాధుసమాజములను

సదా సేవించితిరి. కలిమిలేములు, సుఖదుఃఖములు, సంయోగవియోగములు మొదలగునవి దివారాత్రముల వలె నొకదాని తరువాత నొకటి కాలక్రమమున వచ్చుచుండును. సుఖము వచ్చినపుడు సంతోషించుట, దుఃఖము వచ్చినపుడు విచారించుట మూర్ఖుల పద్ధతి కానీ పండితులైన మీబోటివారు సమముగా చూచి నిశ్చింతగా నుండవలెను గదా! మీరు సర్వమును ఎరిగినవారు. ధైర్యముగా నుండుడని నేను బోధించుటకు అర్హుడను కాను. హే లోకోపకారి! నా ప్రార్థన విని మీరు దుఃఖమును విడిచిపెట్టుడు. మా ప్రయాణ వివరములు వివరింతును, ఆలకింపుడు” అని చెప్పగనే పడియున్న కౌసల్య లేచి దాసీల సహాయముతో వారిపై వారి కూర్చొనెను.

“రాజా! మొదటి దినము తమసానదీ తీరమున నిలిచితిమి. అక్కడ సీతారామలక్ష్మణులు నదీ స్నానములు గావించి జలమును మాత్రమే త్రాగి వృక్షచ్ఛాయలో విశ్రమించిరి. రెండవ దినము గంగా నదీతీరమును చేరుకొంటిమి. చీకట్లు క్రమ్ముచుండెను. రామాజ్ఞ ప్రకారము రథము నాపితిని. ముగ్గురూ గంగాస్నానము గావించి ఇసుకతినైలపై కొంత విశ్రమించిరి. తెల్లవారగనే, శ్రీరాముడు మఱ్ఱిపాలను తెమ్మని లక్ష్మణునకు ఆజ్ఞచేసెను. క్షణములో లక్ష్మణుడు రామాభీష్టమును నెరవేర్చెను. తెచ్చిన మఱ్ఱిపాలతో స్వయముగా జటామకుటమును బంధించెను. రామ స్నేహితుడైన నిషాదపతి నావను తీసుకొని వచ్చెను. ఆ పడవలో మొదట సీతాదేవిని కూర్చుండబెట్టి తదుపరి రాముడు కూర్చొనెను. తదుపరి రామాజ్ఞను పొంది ధనుర్బాణధారియై లక్ష్మణుడు పడవలోనికి వెళ్లెను.

లక్ష్మణుడు పడవలోనికి వెళ్లుటకు పూర్వము నా దగ్గరకు వచ్చి, “మా తల్లిదండ్రులకు మా సమస్యారములనందింపుము. మమ్ములను ఆశీర్వాదింప మేము కోరినట్లు మనవి చేయుము. వారిని ధైర్యముగా

నుండుమనుము. మామగారికి నా వందనములు అందించి, మా తండ్రిగారు విచారింపకుండునట్లు వారికి ఉపదేశించుదురని మేము కోరినట్లు తెలుపుము” అని సందేశము సంపెను. ఇంతలో రాముడు నన్ను దగ్గరకు పిలిచి, “మంత్రి! పుర జనులను, రాజబంధువులను పిలిచి నా విన్నపమును జెప్పుడు. నా తండ్రిగారు సుఖముగా జీవించునట్లు ప్రయత్నించువాడే నా హితకారి అని వారికి విన్నవించుము. భరతుడు వచ్చిన తరువాత, నా ఆశీర్వాదములు అందించి రాజ్యాధిపత్యము వహించి నీతిని, నిజాయతీని విడువక త్రికరణశుద్ధిగ ప్రజలను పాలింపుమనియు, జననీ జనకులను సేవించి నేను లేని కొరత లేకుండ తండ్రిని సేవింపుమనియు చెప్పుము. వారు మా వియోగ దుఃఖమును మరచునట్లుగా మెలగుమని నేను ఆశించినట్లు మరీ మరీ తెలుపుము. జానకి చిరునవ్వులు చిందులు ద్రొక్కుచూ, రామలక్ష్మణులతో ఆనందముగా కాలమును గడుపుచున్నదనియు, తన హృదయపూర్వక నమస్కారములు అత్తమామలకూ బంధువులకూ అందించమనియూ, సీతకెట్టి కొరతయూ లేక మహా ఆనందముతో వనవాసము చేయుచున్నదనియూ, అత్తమామలు మాకొరకై వ్యధనొందక ధైర్యముగా ఉండి, మమ్ములను ఆశీర్వదించుచుండుమనియూ పదేపదే వారిని కోరినట్లు తెలుపుము”నెను.

ఇంతలో రాముని మనోభిప్రాయమును గమనించి నావికుడు మెల్లగా పడవను నడుపుట కారంభించెను. ఈవిధముగా శ్రీరాముడు ప్రయాణమయ్యెను. నా గుండెలు రాయి చేసుకొని వారి ప్రయాణమును చూచుచూ నదీ తీరమున నిలిచియుంటిని. రామాజ్ఞ నెరవేరు నిమిత్తమై నేను వెనుకకు వచ్చితినికానీ, లేకున్న నేను గంగలో పడి ప్రాణమును కోల్పోయి ఉండెడివాడను. రామసందేశమును మీకందించు

నిమిత్తమై నేను బ్రతుకవలసివచ్చెను. రాముడు లేని ఈ అయోధ్య మహారణ్యముగా కనిపించుచున్నది” అని విచారపడెను. సుమంతుని మాటలు వింటూ రాముడు తెలిపిన వృదుమధుర వాక్యములను స్మరించుచూ రాజు మూర్ఛిలైనా.

బురదనీటిలో నుండి ఊపిరితీయలేక కొట్టుకొను మీనములవలె రాజు ప్రాణములు కుమారుల వియోగ దుఃఖముచే కొట్టుకొనెను. మహారాణులు గొల్లున ఏడ్చిరి. ఆ మహావిపత్తును వర్ణించి చెప్పుటకు శక్యము కాదు. వారి విలాపములు చూచి దుఃఖము సహితము దుఃఖించక మానదు. రాణుల దుఃఖము, రాజు దుఃఖము, నగరములో దాసదాసీల దుఃఖము నగరమంతయూ వ్యాపించెను. నిశిరాత్రివేళ వనములో పిడుగుపడినపుడు పక్షులవలె నగరవాసులు వ్యాకుల చిత్తులైరి. క్షణక్షణమునకు నీటినుంచి వేరుచేసిన తామరవలె మహారాజు దేహము వాడిపోవజొచ్చెను. కంఠమునుండి మాట రాకపోయెను. గొంతు ఎండిపోయెను. సర్వేంద్రియాలు మొద్దుబారెను.

మహారాజుయొక్క అవస్థ కౌసల్య చూచి సూర్యకుల సూర్యుడు అస్తమించుచున్నాడని గమనించెను. కౌసల్య ధైర్యము చేసుకొని దగ్గరకు వచ్చి పతి శిరస్సును తన తొడపై పెట్టుకొని చల్లని మాటలను మెల్లగా వినిపింప ప్రయత్నించెను. “నాథా, త్వరలో సీతారామలక్ష్మణులు వచ్చి మిమ్ముల దర్శింతురు. నా మాట విని ధైర్యము నవలంబింపుడు” అని తన ప్రార్థనను దీనభావముతో తెలుపజొచ్చెను. రాజు నేత్రములను విప్పి కౌసల్యను చూచి, “కౌసల్యా! నా రాముడేదీ? నాకు చూపుము. లేక నన్ను రాముని దగ్గరకు గొనిపోమ్ము. నా ముద్దుల కోడలు ఈ సమయమున నాచెంత లేకపోయెను. లక్ష్మణుడు కనిపించడయ్యా!” అని తిరిగి తల క్రిందికి వాలెను.

(సశేషం)

గురుదేవవాణి:

నీలోనే ఉన్నాడు నిజమైన గురువు

ఈనాడు గురుపౌర్ణమి అన్నారు. ‘పౌర్ణమి’ అనగా చంద్రుడు పరిపూర్ణమైన స్థితిలో ఉండటము. “చంద్రమా మనసో జాతః చక్షో సూర్యో అజాయత” చంద్రుడనగా మనస్సే. ఈ మనస్సు పరిపూర్ణమైనదిగా ఉన్నప్పుడు అదే గురుపూర్ణిమ. అదే మంచి ప్రకాశాన్నిస్తుంది. అరిషడ్వర్గములు, అష్టమదములు, రజస్తమో గుణములు చేరి మొత్తము పదహారు గుణములతో రూపొందుతున్నాడు మానవుడు. ఈ పదహారు గుణములు ఏనాడు అర్పితము గావించుకొందుమో, ఆనాడే మనము పూర్ణస్వరూపులుగా మారగలము. అట్టి గుణరహితమైన స్థితిని మనము కలిగినప్పుడే

పరిపూర్ణమైన స్వరూపాన్ని పొందినవారమవుతాము. అట్టి పరిపూర్ణ స్థితినే ‘పౌర్ణమి’ అన్నారు. ఈ స్థితిని తెప్పించేవాడే గురువు. గురువు అనగా గుణాతీతమైనవాడు, రూపరహితమైనవాడు. కానీ దురదృష్టవశాత్తు ఈనాడు అనేకరకములైన గుణములు కలిగినటువంటి వారే గురువులని చెప్పబడుచున్నారు.

మానవునియందు ఒకవిధమైన అమాయకత్వము అభివృద్ధి అవుతూ వస్తున్నది. ఎవరో ఒక పెద్దవారిని చూస్తే, వారి దగ్గరకు పోయి మంత్రోపదేశము తీసుకొంటారు. ఏమిటీ మంత్రోపదేశములు? నీ మంత్రము నీలోనే ఉంటున్నది. నీవే మంత్ర యంత్ర

తంత్ర స్వరూపుడవు. నీయొక్క ఉచ్చాస, నిశ్వాసములే నీ మంత్రము. అదే 'సోహం, సోహం' (నేనే అది, అదే నేను) అదే మంత్రము. ఇంక యంత్రమనగా నీ దేహమే! తంత్రమనగా నీ హృదయమే! ఈ మంత్ర, యంత్ర, తంత్ర స్వరూపుడవు నీవే అయి ఉండి నీవు మంత్రంకొరకు ఇంకొకరి దగ్గరకు పోతున్నావంటే, ఎంత బలహీనుడవు! ఎంత అజ్ఞానివి!

మర్మమెరిగిన మరునిమిషంలో మనసే గురువు

నీ గురువు దైవమొక్కడే! అజ్ఞానమును దూరం చేసి ప్రజ్ఞానమును అందించేవాడు అతను ఒక్కడే. అంతేగానీ, ఇతరులను ఆశ్రయించి గురుబోధలు తీసికొని తద్వారా నీవు మరింత బంధితుడవు కావడం పరిపూర్ణమైన అజ్ఞానమే! వారే సమస్త బంధములతో కూడినవారు. ఇంక నీ బంధనలను ఏరీతిగా వారు విమోచన గావించగలరు? **అనేక భ్రాంతులతోకూడిన వ్యక్తి, నీ భ్రాంతులను వివిధముగా నిర్మూలించగలడు? తానే భిక్షాటనము చేసేవాడైతే, నీ పొట్టకు అన్నాన్ని ఇచ్చేవాడవుతాడా? కాబట్టి, నీవు గురువులకోసం వెదకనక్కరలేదు. నీ ఆత్మభావమును నీవు దృఢం చేసుకో. ఆత్మానందానికై నీవు ప్రాకులాడు. 'నేనే ఆత్మ' అనే నిశ్వాసమును అభివృద్ధిపరచుకో! అదే నిజమైన బోధ. ఈ మర్మమెరిగిన మరునిమిషములో నీ మనసే నీకు గురువు కాగలదు.** ఇట్టి సత్యాన్ని గుర్తించుకొన్న తరువాత ఆ మనస్సే మాయమౌతుంది. అదే నిజమైన గురుత్వం. ఈ గురుత్వమునకు ఒక కాలము, ఒక స్థానము, ఒక నియమము అనేది లేదు. మనోమయమైన మానవునకు ఉదయం, మధ్యాహ్నం, రాత్రి...ఇవన్నీ బంధనలే! మనోతీతమైనవానికి ఏమీ లేదు, సర్వము ఒక్కటే! అట్టి స్థితి ఆత్మనిశ్వాసంతోనే ప్రారంభమై లభ్యమవుతుంది.

సాధనల నిమిత్తమై నీవు గురువులను ఆశ్రయించ నక్కరలేదు. నిత్యసత్యమైన గురుత్వము నీయందు

అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. గురి లేనివానికి గురువు ఏమి చేయగలడు! గురువులవలన మనము గమ్యము చేరుతామనుకోవడం వట్టి భ్రాంతి. నీ స్వశక్తివలన, స్వభావమువలన, నీ నిశ్వాసమువలననే నీవు గమ్యాన్ని చేరటానికి అవకాశము ఉంటుంది. నీవు చేయవలసిన సాధనలు చేస్తూ, దైవార్పితమైన భావములతో ఆరాధనలు సలిపినప్పుడు ఆ దైవమే సర్వమును బోధిస్తూ వస్తుంటాడు. బోధించటమే కాదు, సాక్షాత్కరిస్తాడు. సాక్షాత్కరించటమంటే ఎక్కడి నుంచో రావటం, ఎక్కడికో వచ్చి దర్శనము ఇవ్వటం కాదు. ఎక్కడ చూచినా ఉండేటటువంటివాడు వచ్చేది ఎక్కడికి? పోయేది ఎక్కడికి? దైవము సర్వత్ర ఉన్నాడు. నీవే దైవము. మనము కదిలే మేఘములను చూసి చంద్రుడు కదలుతున్నాడని అనుకొంటున్నాము. రైలులో కూర్చొని ప్రయాణమైపోతుంటే చెట్లు, గుట్టలు కదిలిపోయినట్లుగా కనిపిస్తూ ఉంటాయి. అట్లే, ఈ శరీర ఇంద్రియ మనో బుద్ధులయొక్క సంపర్కముచేత నీవు నీ సత్యాన్ని మరచిపోతున్నావు. నీవే ఈ మాయను కప్పుకొంటున్నావు. కానీ, బయటి ప్రపంచము నిన్ను మాయలో ముంచుతున్నదని భావిస్తున్నావు. నిజానికి సర్వము మానవునియందే ఉంటున్నది. తనను తాను గుర్తించుకొంటే సర్వమును గుర్తించుకొన్నవాడౌతాడు. తన దేహముచేతనే తాను బంధింపబడుతున్నాడు. తన మనస్సుచేతనే తాను బంధింపబడుతున్నాడు. ఇది స్వయంకృతాపరాధము. మనో దేహముల స్వభావాన్ని చక్కగా అర్థము చేసుకొంటే అంతట తానే అవుతాడు.

సాక్షాత్కారమనగా...

ప్రేమస్వరూపులారా! మీరు ముఖ్యంగా చింతించ వలసింది - 'అహం బ్రహ్మాస్మి', 'అహం బ్రహ్మాస్మి' ఈ మంత్రాన్ని మీరు పెట్టుకోండి, తప్పక బ్రహ్మ స్వరూపులుగా మారుతారు. కేవలము మాటలతో "నేనే

బ్రహ్మ” అనుకొంటే ప్రయోజనము లేదు. సత్యాన్ని గుర్తించాలి. ఉన్నది ఒక్కటే. ఈ ఏకత్వమును మనం దృఢమైన విశ్వాసముతో ప్రేమించాలి.... మన మనస్సును పూర్ణమైనదిగా అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. విశాలమైన భావాన్ని పెంచుకోవాలి. సంకుచిత భావాలు త్రుంచుకోవాలి. అన్ని పనులయందు సర్వేశ్వరతత్వాన్ని పెంచుకోవాలి. ఇదే నిజమైన సాధన. ఇంతేకాని ఉదయం, సాయంకాలం జపమాల చేతపట్టుకొని ధ్యానంలో కూర్చోవటం కాదు. **సాక్షాత్కారమంటే ఏమిటి? సాక్షాత్ ఆకారమే సాక్షాత్కారము! సర్వవేళలయందు “నేను ఆత్మను” అని భావించుకోవడమే సాక్షాత్కారము.** దీనినే ‘సెల్ఫ్ రియలైజేషన్’ అన్నారు.

తప్పులు చేయడం మానవ స్వభావం కాదు

‘సెల్ఫ్’ అనగా ఇక్కడ రెండున్నాయి - దేహమనేది ఒకటి, ఆత్మ అనేది ఒకటి. దేహము అనిత్యమైనది. ఆత్మ సత్యమైనటువంటిది, ఏకమైనటువంటిది. అదే నీ నిజస్వరూపము. ఈ దేహము ‘నీవు’ కాదు. ఈ దేహముతో ఆచరించే కర్మలయొక్క ప్రభావంచేతనే పునర్జన్మ వస్తుంది. స్వభావమనగా ఏమిటి? “స్వ” అనగా ఆత్మ. కాబట్టి, ఆత్మభావమే స్వభావము. అంతేగాని, “నేను మానవుడను కాబట్టి, తప్పులు చేయటం నా స్వభావమ”ని అనుకోవడం వెణ్ణితనము. తప్పులు చేయడం, అపరాధములు చేయడం మానవుని స్వభావం కాదు. అది పశువుయొక్క స్వభావం. మానవుడు తప్పులు చేయకూడదు. ఏదో తెలిసో, తెలియకనో తప్పులుచేస్తే దానికి పశ్చాత్తాపపడి, తిరిగి ఆ తప్పులు చేయకుండా చూచుకోవాలి. పశువు అనగా ఏమిటి? “పశ్యతీతి పశుః”, బయటి దృష్టి కలిగినదే పశువు. కాబట్టి, మానవుడు అంతర్దృష్టి కలవాడుగా తయారుకావాలి. మానవత్వంలో మొట్టమొదటగా సాధించుకోవలసినది మనస్సుయొక్క పవిత్రతనే!

ఆత్మయందు లక్ష్యమును అభివృద్ధిపరచుకోవాలి... ఎవరియందుకూడను దోషములు వెదకరాదు. అందరియందు ఉన్న ఆత్మనే మనం దర్శించాలి. ఇతరులయందు దోషములు వెదికేవారు ఎలాంటివారో తెలుసా? “కుక్కలు చెప్పులు వెతుకుతాయి, దుష్టుడు తప్పులు వెతుకుతాడు”. కనుక దుష్టుడు కుక్కతో సమానము. మంచిని వెతుకు, నీవు మనిషివి కదా! ఇలాంటి పవిత్రమైన భావములను మనము ప్రేమతో అభివృద్ధి గావించుకొన్నప్పుడు నిజంగా పరమాత్మ స్వరూపులమవుతాము.

ఎవరు నిజమైన సాధకుడు?

ప్రేమస్వరూపులారా! అందరినీ మనం సేవించాలి. ఏదో ఒక పటమును, ఒక విగ్రహమును పూజించటం కాదు. ఈ విశ్వములో అన్నింటియందు, అందరి యందును ఆత్మ అనే ఉనికి ఉన్నదనే సత్యాన్ని విశ్వసించాలి. ఇట్టి అనుభూతి అప్పటికప్పుడు ఉట్టిపడేటటువంటిది కాదు. సాధన చేయాలి. మనము నడవడానికి ఎంత అభ్యాసం చేసినాము! మాట్లాడటానికెంత అభ్యాసం చేసినాము! ఇదికూడా అంతే. అభ్యాసం చేస్తుంటే శాంతి మనకు లభిస్తుంది. ఒక బి.ఎ. లేక యం.ఎ. డిగ్రీ తీసుకోవాలనుకొంటే ఎంత కష్టపడుతున్నారు! ఎంత అభ్యాసం చేస్తున్నారు! మరి నీవు “అమృతపుత్రుడవు” అనే డిగ్రీని తీసుకోవాలనుకొంటే ఇంకెంత అభ్యాసం చెయ్యాలి?! ముఖ్యంగా మనము ఆత్మస్వరూపులమనే విశ్వాసాన్ని పొందాలి. “నేను పాపిన”నిగాని, “బలహీనుడన”ని గాని, ఇటువంటి తుచ్ఛపదములను ఏమాత్రము ఉపయోగించకూడదు. “నేను ఇంత పని చేయగలనా? నాకు ఆ శక్తి ఉన్నదా?” అని ఏమాత్రము సందేహించ రాదు. నీలో విశ్వాసమే దృఢంగా ఉంటే ఏమైనా చేయగలవు. నీవు ఆత్మబలహీనుడవు కారాదు, ఆత్మబలుడవు కావాలి. “నాకు లేదు, లేదు” అనుకొంటే

“సైకలాజికల్”గా లేకుండానేపోతుంది. “నేను చేయ గలను, నేను పొందగలను” అనే ధైర్య సాహసములతో ఇందులో ప్రవేశించాలి. అల్పసుఖములకోసము ఆరాట పడుతున్నావు. ఆ అల్పసుఖము ఎంతకాలము? ఇది కేవలం అతికించుకొన్న ముక్కువంటిదే! ఎప్పుడు రాలిపోతుందో?! ఎప్పుడు కూలిపోతుందో?! ఎప్పుడు కాలిపోతుందో?! నిత్యసత్యమైన ఆత్మతత్త్వమునకు ప్రయత్నము చేసినవాడే నిజమైన సాధకుడు. అతనే ధన్యుడు. అతనే సర్వస్వము అందుకోగలిగిన అర్హుడు.

లోకసంబంధమైన విషయములను అనుభవించ వచ్చు, తప్పులేదు. ఇవన్నియు భగవత్ప్రసాదముగా భావించాలి. మన జీవితమును భగవదర్పితమునకే ఉపయోగించుకోవాలికానీ ఇంకొకదానికి ఏమాత్రం వినియోగించరాదు. తాను ఇచ్చినది తనకే అర్పితము కావాలి. త్యాగమునందే మనకు నిజమైన యోగము ఉంది. శారీరకముగా సేవ చెయ్యాలి. మానసికముగా సచ్చింతనలు సలపాలి. విద్యా వైద్యాలయములను కట్టించాలి. బీదలకు తగిన సహాయకారులుగా మనము నిలబడాలి. అదే నిజమైన జీవితము. అంతేగాని, మనకు ఉన్నదికదా అని గుండువలె బలిసిపోవటము కాదు. మన జీవితము దీనికోసము పుట్టలేదు. ‘శరీర మాద్యం ఖలు ధర్మసాధనం’, ధర్మమును ఆచరించాలి, త్యాగము గావించాలి.

ప్రేమస్వరూపులారా! పవిత్రమైన కాలమును సేవలయందు, ఇతరులకు తోడ్పడుటయందు వినియోగించాలి. మన కర్మలను, కర్తవ్యములను నిర్వర్తించుకొనుచూ రావాలి. ఏది చేసినా దైవ భావముతో చేయండి. దీనికంటే మించిన మరొక సాధన లేదు. స్వార్థముకోసమని నీవు తపస్సు చేయనక్కరలేదు. నీ నిమిత్తమై నీవు తపస్సు చేయడం ఒక పాపమే. స్వార్థములో నీవు ప్రవేశించరాదు. పరార్థములో ప్రవేశించాలి. నీ సాధన పదిమందికి ఉపకారము కావాలి. మనము స్వార్థపరులం కాకుండా పరార్థ భావమును పెంచుకొని పరమాత్మ భావముతో జీవించటానికి ప్రయత్నించాలి. “ఇతరులు యేరితిగా పోతే నాకేమి? నేను, నా కుటుంబము మాత్రం బాగుండాల”నుకొంటే, ఇంతకంటే మృగత్వం మేలనిపిస్తుంది. “నేను, నా కుటుంబము” వరకే ప్రయాణము చేయకూడదు, సమాజమువరకు ప్రయాణం చేయాలి. సమాజము లేక నీ కుటుంబము ఎక్కడుంది? నీ కుటుంబము లేక నీవు ఎక్కడున్నావు? నీవు, నీ కుటుంబము సమాజముపైన ఆధారపడి ఉంటున్నారు. కాబట్టి, సమాజ క్షేమాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. ఆ విశాలత్వములోనే దివ్యత్వము మనకు ఆవిర్భవిస్తుంది.

(గురుపూర్ణిమ దివ్యోపన్యాసాలనుండి)

ఇవ్వటం యిలా...!

శ్రద్ధయా దేయం అశ్రద్ధయా నదేయం శ్రియా దేయం
హ్రియా దేయం భియా దేయం సంవిదా దేయం

నీకున్నంతలో శ్రద్ధతో ఇవ్వు. అశ్రద్ధగా ఇవ్వకు. (ఇంకా ఎక్కువ ఇవ్వలేకపోతినే అన్న) సిగ్గుతో ఇవ్వు. ఎక్కువగా ఇచ్చాననుకోవద్దు. భయంతో ఇవ్వు. సత్వసంపదతో (స్వార్థంకోసం, ప్రచారం కోసం కాకుండా) ఇవ్వు. ఇచ్చి ఇచ్చానని ఇంకొకరికి చెప్పకు. (తైత్తిరీయోపనిషత్తు)

శ్రీ సత్యసాయి దివ్యజీవన సౌరభం

స్వర్ణీయ డా॥ ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలామ్

“సామాజిక పరివర్తనకోసం జాతీయ స్థాయిలో స్వాగృహీతమైన ఉద్యమాన్ని ప్రోత్సహించే విషయంలో బాబాను మించిన ఆదర్శమూర్తులు మరొకరుంటారా?”

‘ది హిందుస్థాన్ టైమ్స్’ పత్రిక 2011 ఏప్రిల్ 22న ప్రచురించిన వ్యాసంలో ‘భారతరత్న’, మాజీ రాష్ట్రపతి డా॥ ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలామ్ సంధించిన ప్రశ్న అది.

పలుమార్లు పుట్టపర్తిని సందర్శించిన డాక్టర్ కలామ్ కు బాబావారి దివ్యజీవితం, వారి అవతారోద్యమాలు సుపరిచితం. ఈ వ్యాసం, సామాజిక సంక్షేమాన్ని ఆకాంక్షించి భగవాన్ బాబా చేపట్టిన బృహత్సేవాపథకాల విశిష్టతను వివరిస్తుంది. పలు సందర్భాలలో స్వామితో సన్నిహితంగా మెలగి, వారి అవతారోద్యమవ్యాప్తిని సునిశితంగా పరిశీలించిన డాక్టర్ కలామ్ స్వామి అవతారోద్యమాన్ని గురించి మాట్లాడేందుకు అన్నివిధాలుగా తగినవారు. ఈ నేపథ్యంలో డాక్టర్ కలామ్ వ్రాసిన స్ఫూర్తిదాయకమైన వ్యాసాన్ని పరిశీలిద్దాం.

ప్రజాసంక్షేమంకోసం, గ్రామీణ పేదప్రజలకు ఆరోగ్య సంరక్షణ సదుపాయాలు, ఉన్నత విద్య, త్రాగునీరు ఉచితంగా, నిస్వార్థంగా అందిస్తున్న భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని నేనెంతగానో అభిమానిస్తాను.

మానవ వనరుల అభివృద్ధిలో ప్రధాన అంశాలు విలువలతో కూడిన విద్య, మెరుగైన ఆరోగ్య సేవలు. మానవ వనరులకు త్రాగునీటి లభ్యత వంటి మౌలిక సదుపాయాలు అత్యవసరం. పౌరులకు వాటిని అందజేసేందుకు ప్రభుత్వం చురుకుగా పనిచేస్తోంది. ఐనా, గత నాలుగు దశాబ్దాలుగా దేశప్రజల, ముఖ్యంగా ఆంధ్రప్రదేశ్, కర్ణాటక రాష్ట్రాల్లోని ప్రజల ప్రాథమిక అవసరాలను గమనిస్తూ వచ్చిన బాబా, ప్రాథమిక స్థాయి నుంచి విశ్వవిద్యాలయ స్థాయి వరకు విలువలతో కూడిన విద్యను ఉచితంగా అందించేందుకు విస్తృతమైన సదుపాయాలు కల్పించారు.

అంతేకాక, 1991 నాటికే కార్పొరేట్ ఆసుపత్రులేమీ లేని మారుమూల గ్రామీణ ప్రాంతంలో సూపర్ స్పెషాలిటీ

హాస్పిటల్ ని నెలకొల్పారు. అనంతపురం జిల్లావాసులకు సురక్షితమైన త్రాగునీరు అందించే ప్రాజెక్టును ప్రారంభించారు. ఈ విలక్షణమైన సంస్థల గురించి మరింత లోతుగా చర్చిద్దాం.

విలువలతో కూడిన విద్య

బాల్యంలో, స్కూలులో గడిపిన దినాలే పిల్లల జీవితాల్లో అత్యుత్తమమైనవి. అలాగే ఉదయం పది నుంచి సాయంకాలం నాలుగువరకు వారు స్కూలులో గడిపే సమయమే అత్యుత్తమమైనది. ఈ మాట గ్రామాలలోగాని, పట్టణాలలోగాని ఉండే ఐదునుంచి ఇరవై ఏళ్ళలోపు వారందరికీ వర్తిస్తుంది.

పేద ప్రజల సమస్యలు తెలిసిన బాబా, శ్రీ సత్యసాయి బ్రహ్మ నెలకొల్పే పాఠశాలలు, కాలేజీలు అన్నిటిలోనూ పూర్తిగా ఉచిత విద్యను అందించే ఏర్పాటు చేశారు.

శ్రీ సత్యసాయి బ్రహ్మ నెలకొల్పిన విద్యాసంస్థలు బౌద్ధిక, మానసిక, శారీరక వికాసానికి సమాన ప్రాధాన్యత

ఇవ్వడం ఆసక్తిదాయకం. ఆరోగ్యవంతమైన శరీరం, చురుకైన బుద్ధి, నిర్మలమైన హృదయం కలిగి ఉండడానికి సమాన ప్రాధాన్యత నిచ్చే 'సమగ్ర విద్య' ద్వారా అది సాధ్యపడుతోంది. సంస్థ వ్యవస్థాపకులైన బాబా వీలైనంత ఎక్కువ సమయం విద్యార్థులతోనే గడుపుతూ వారిని ఆదర్శవంతమైన పౌరులుగా తీర్చిదిద్దుతున్నారు.

“విద్యార్థులే దేశానికి పునాది. విద్యార్థులే నా ప్రోవర్బ్” అని చెప్తారు బాబా. అంతేకాదు. “విద్యకు పరమావధి సచ్చీలం, జ్ఞానానికి పరమావధి ప్రేమ” అనికూడా చెప్తారు. ఆ కారణంగానే శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ లెర్నింగ్ చదువులో రాణించడమెంత ముఖ్యమో నడవడికూడా అంతే ముఖ్యమని విద్యలో శీలనిర్మాణానికి పెద్దపీట వేసింది.

వినయం, ఉదారత, సహానుభూతి, సాయపడే గుణం, కరుణ, నైతిక విలువలపట్ల గౌరవం ద్వారానే ఉదాత్తమైన శీలసంపద రూపుదిద్దుకుంటుంది. సంస్థలోని విద్య, విద్యేతర కార్యకలాపాలన్నిటిలోకూడా విద్య జీవితానికేగాని జీవితకకు కాదనేది ఒక్కటే అంతస్సూత్రంగా ఉంటుంది. దేశంలోని ప్రముఖ కంపెనీలు, సంస్థలు సాయి విద్యార్థులను స్వాగతిస్తాయని అనుభవం చెప్తోంది. అలా చేర్చుకున్న విద్యార్థులు అలవోకగా పనిసంస్కృతిలో మార్పు తీసుకువస్తారని, సంస్థాపరమైన కార్యకలాపాలకు సంబంధించిన అన్ని అంశాలలో విలువలకు అనుగుణంగా నడుచుకోవడాన్ని, సమష్టికృషిని ప్రోత్సహిస్తారని చెప్తుంటారు.

త్రాగునీటి ప్రాజెక్టు

1994లో సురక్షితమైన త్రాగునీటికోసం రాయల సీమ వాసులు పడుతున్న అవస్థలను, వారి దయనీయమైన పరిస్థితిని వివరించి, శతాబ్దాలుగా వేధిస్తున్న ఈ సమస్యకు తక్షణ పరిష్కారం అవసరమని బాబా సూచించారు.

భగవాన్ సన్నిధిలో డా॥ అబ్దుల్ కలామ్

1995లో బ్రహ్మ చేపట్టిన సామాజిక సేవాకార్యకలాపాలకు సరికొత్త పార్శ్వాన్ని జోడించారు. ఎన్ని వ్యయప్రయాసలు ఎదుర్కొన్నా సరే, సాధ్యమైనంత తక్కువ సమయంలో అనంతపురం జిల్లాలో వీలైనంత ఎక్కువమందికి సురక్షితమైన త్రాగునీరు అందించే పనులు చేపట్టారు. ఫ్లోరైడ్ సమస్య కారణంగా భూగర్భ జలాలను వినియోగించుకొనే ఆలోచనకు స్వస్తి చెప్పారు. ప్రత్యామ్నాయంగా వర్షాకాలంలో వాననీటిని సేకరించి ప్రత్యేక రిజర్వాయర్లలో నిలువజేసి వాడుకోవాలని నిర్ణయించారు.

అనంతపురం జిల్లాలో నీటివనరులన్నీ ఉత్తర భాగంలో పల్లాన ఉన్నాయి. దక్షిణ ప్రాంతమేమో మెరకలో ఉంది. అందువల్ల గురుత్వాకర్షణ శక్తికి వ్యతిరేకంగా దక్షిణ ప్రాంతానికి నీరు అందించడానికి అధిక సంఖ్యలో పంపింగ్ స్టేషన్లు అవసరమయ్యాయి. వాటి నిర్మాణానికి సివిల్, ఇంజనీరింగ్ పనులు విస్తృతంగా చేపట్టాల్సి వచ్చింది. అలా ఎదురైన అన్ని అవరోధాలను అధిగమించి 18 నెలల వ్యవధిలోనే అనంతపురం జిల్లాకు త్రాగునీరు అందించారు. ఏడాదిపాటు స్వయంగా నిర్వహించిన అనంతరం, ఆ నీటిపారుదల వ్యవస్థను రాష్ట్ర ప్రజలకు కానుకగా ప్రభుత్వానికి అప్పగించారు. ఈ పథకం పరిధిలో 750 గ్రామాలున్నాయి. దీనిద్వారా దాదాపు పది

లక్షలమందికి త్రాగునీరు లభ్యమవుతోంది. భారత్‌లో దేశవ్యాప్తంగా ఉన్న వందకోట్ల మందికి త్రాగునీరు అందించాలంటే, ఇటువంటివి మరో వెయ్యి సంస్థలు అవసరమవుతాయి.

ఆరోగ్య సంరక్షణ

1980వ దశకంలో లెక్కలేనన్ని సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రులు పట్టణ ప్రాంతాల్లో పుట్టుకొచ్చాయి. వాణిజ్య పరమైన కారణాలవల్ల వాటి సేవలు పట్టణ ప్రాంతాల సంపన్నులకే పరిమితమయ్యాయి. వైద్యసేవల అందుబాటు విషయంలో కలవారు - లేనివారు, నగరవాసులు - పల్లెవాసుల మధ్య అంతరం పెరిగింది. ఈ నేపథ్యంలోనే 1990 నవంబరు 23న బాబా ఏడాది తిరిగేలోగా పుట్టపర్తిలో ప్రపంచ స్థాయి ఆస్పత్రి వస్తుందని, అక్కడకు వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరికీ, ముఖ్యంగా పేదలకు ఉచితంగా వైద్యసేవలు అందిస్తుందని ప్రకటించారు.

1991 నవంబరు 22న ఆస్పత్రికి ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. ప్రారంభోత్సవం జరిగిన తక్షణమే ఈ సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రి హృద్రోగులకు పెద్దాపరేషన్లు, కేథటరైజేషన్ ప్రక్రియలు నిర్వహించడం ప్రారంభించింది. దేశంలోనూ, విదేశాలలోనూ ఉన్న ప్రముఖ ఆస్పత్రులకు చెందిన శస్త్రచికిత్సా నిపుణులు ఉచితంగా ఆపరేషన్లు నిర్వహించేందుకు స్వచ్ఛందంగా సెలవుపెట్టి పుట్టపర్తికి తరలివచ్చారు. నర్సింగ్ విభాగంలోనూ అదే జరిగింది.

ఇక్కడ కోలుకున్న రోగులు శస్త్రచికిత్సకోసం ఆస్పత్రికి క్రొత్తగా వచ్చే రోగులకు స్వచ్ఛందంగా సహాయపడతారని విన్నాను. ఆస్పత్రి ప్రాంగణాన్ని లోపలా, వెలుపలా ప్రశాంతమైన, దివ్యమైన వాతావరణం అనుభవమయ్యేలా పరిశుభ్రంగా ఉంచుతారు. సేవాప్రవృత్తి తాలూకు శక్తి ప్రసారాన్ని ఆస్పత్రి వాతావరణంలో గమనించవచ్చు.

ప్రాజెక్టు యాజమాన్యం

పుట్టపర్తిలోని సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రి కావచ్చు, అనంతపురం జిల్లాకు రక్షిత మంచినీరు అందించడం కావచ్చు, కండలేరు రిజర్వాయరుకు సంబంధించిన సమస్యలను పరిష్కరించి చెన్నై మహానగరానికి త్రాగునీరు అందించడం కావచ్చు. ఆ ప్రాజెక్టులన్నీ అనుకున్న గడువులోపలే, అంచనా వ్యయానికి లోబడే పూర్తయి అనుకున్న లక్ష్యాలని సాధించాయి. ఇదంతా ఎలా సాధ్యమైంది? ఆలోచిస్తే దానికి ప్రధాన కారణం కార్యనిర్వాహకులు పరస్పర సహకారంతో, త్యాగశీలంతో, అంకితభావంతో ఆ ప్రాజెక్టులను నిర్వహించారు. ప్రాజెక్టులను అమలుచేసే సమయంలో సత్యం ధర్మం శాంతి ప్రేమ అహింసలనే ఐదు మౌలిక మానవతా విలువలను పాటించారు. జాతీయస్థాయిలో సామాజిక పరివర్తనకోసం స్వార్థరహితమైన ఒక ఉద్యమాన్ని ప్రోత్సహించే విషయంలో ఇంతకుమించిన ఒరవడి మరొకటి ఉంటుందా?!

అనువాదం: వసంతభాను

నేను మానవతత్వముతో విచారణ చేసేవాడను కాను. దేహము మానవాకారమేకాని నా తత్వం దైవత్వం. పవిత్రత, శాంతము, పట్టుదల ఈ మూడింటిద్వారా స్వార్థరహిత సేవ చేస్తున్నాడు సత్యసాయిబాబా. సత్యసాయిబాబాను అనుసరించి లోకానికి సరియైన మార్గాన్ని చూపించండి. నా ప్రేమను ఏరీతిగా అందరికీ పంచుతున్నానో మీరుకూడా మీ ప్రేమను అందరికీ పంచండి.

- బాబా

దివ్యగురువు

భగవాన్ బాబావారు

ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

“జీవితమునకు పరమార్థము ఆత్మ”- అని సత్యసాయి వాహినిలో మొదటి వాక్యం. “దివ్యాత్మస్వరూపులారా!” అన్నది ప్రతి దివ్యోపన్యాసము మొదట భగవాన్ మనలను సంబోధించిన సంబోధన! అంటే, వారు మన పరమార్థాన్ని తెలుపుతూ, మనల్ని మనలోనే ఉండాల్సిందిగా ప్రతి సందర్భంలోనూ హెచ్చరిస్తున్నారన్నమాట. అవతారం అంటే దివ్యగురువని భావం. వారు దివ్య గురువుగా తమ ఆశీస్సులతోనూ, సందేశాలతోనూ మనల్ని దివ్యపథం వైపుకి నడిపిస్తున్నారు. అజాగ్రతలో ఉన్న మానవజాతిని వెన్నుతట్టి జాగృతం చేయడమూ, అందరికీ ఆత్మనిష్ఠ కలిగింపజేయడమూ వారి లక్ష్యం.

ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రంలో సాధన అన్నది మోక్షంకొరకు మాత్రమే ఉద్దేశించబడింది. మోక్షానికి అంటే విముక్తికి ఏవేవి అడ్డంకులో వాటిని తొలగించుకొని, సిద్ధమై ఉన్న ఆత్మగా ఉండడం ఎట్లా? అన్నది నేర్పడమే దివ్యగురువైన భగవాన్ బాబావారు చేస్తున్న పని. ఆత్మనిష్ఠకు అడ్డంకులైనవాటిని తొలగించుకుంటూ, వాటిపైన దృష్టిని, వాటితో తాదాత్మ్యాన్నీ సాధకుడు వదలివేయడం తప్పనిసరి.

“అనాత్మ విషయములచే ఏనాటికీ ఎప్పటికీ ప్రయోజనం సిద్ధించదు; శాంతిని పొందలేదు; దుఃఖము నివృత్తియై ఆనందప్రాప్తి కలుగదు” అన్నారు బాబా.

అందుచేత అనాత్మిక విషయాలను పరిత్యజించడం తప్పనిసరి. దీనికి అటు గుర్వనుగ్రహంతోపాటు స్వీయకృషి కూడా తప్పనిసరి. “ఉద్ధరేదాత్మనాత్మానం” అని ఆనాటి కృష్ణ భగవానుడుకూడా అనినాడు కదా! ప్రశాంతిని గురించి రాస్తూ సాయీశ్వరుడు,

“ఎవరికి వారిలోనే పుట్టి వృద్ధిపొందవలసినదే. అయితే, అన్నింటికీ ఆధారమైన భగవత్పూజకము ఉండవలెను. అది లేక ఏదియు కలుగదు” అని అన్నారు.

అందువలన అటు సాధనా రూపమయిన ‘స్వీయకృషి’, దానికి పునాదిగా ఇటు భగవత్ కృపా ఉండాల్సిందే!

భగవత్ కృపను సాధించడం అత్యంత సులభమైన విషయమే. భగవంతు డవతరించినదే అనుగ్రహించడానికి కదా! అందువలన అవతారపురుషుని నుంచి కృపను పొందడానికి కష్టపడాల్సిన అవసరమే లేదు. కర్తృత్వ భావనను, అహంకారాన్ని వదలివేసి వారిని ప్రార్థిస్తే కృప దండిగా లభిస్తుంది. ఇక దీనిమీదట చేయాల్సిన పని పరమార్థాన్ని సాధించుకోవడం. దీనికిగాను సత్యసాయి భగవాన్ అనేక సూచనలు చేశారు. వాటిమీద సాధకుడు కాస్త శ్రద్ధ చూపి పాటిస్తే సిద్ధి ఖచ్చితమైన విషయమే. పాటించడంలో కాస్తకాస్త లోటుపాట్లున్నప్పటికీ, ఈశ్వర కృప అన్నటినీ కమ్మివేస్తుందన్నది అందరికీ అనుభవంలోని విషయమే.

“ఈ నడతలు పనికిరావు

ఈశ్వర కృప కలుగబోదు

ధ్యాన భజనలు సేయవే - వినవే ఓ మనసా!” అని సద్గురు త్యాగరాజస్వామివారు వివేకవర్ధని రాగంలో కృతిని కట్టినారు. తెలిసి తెలిసి కుమార్గంలో నడువకూడదని, అలాంటి నడకలు వద్దనీ, అవి ఈశ్వరకృపకు అడ్డంకి అనీ వారి బోధ. భగవద్భక్తుడు చెడు నడతలు ఎందుకు నడుస్తాడు? తెలిసి తెలిసీ, అంతరాత్మ ఘోషిస్తున్నా మనిషి తానెందుకు జారిపడి, అధర్మకార్యం చేస్తున్నాడు? అంటే మనోవాసనలవల్ల అన్నది సమాధానం. మనోనిగ్రహ ఆవశ్యకతనుగురించి భగవాన్ బాబావారు ఈ క్రిందివిధంగా తెలిపారు:

జపతపాదులందె జన్మలన్నియు పోయె

మనసు కుదరదాయె మానవునకు

జపతపాదులు నల్ప జన్మమీదేరూనా?

మనసు నిలుపకున్న మందమతికి

భగవాన్ బాబావారు మనస్సుని జయించడానికి మనల్ని ఈ కిందివిధంగా ప్రార్థించమన్నారు:

**- “ఓ మనసా! అపవిత్రమైన కోరికల
యందును, విషయసంబంధమైన వస్తువుల
యందును, నన్ను లాగకుము. నీ నడకలు నన్ను
చెడగొట్టుచున్నవి. నేను భగవంతునిపై
వ్రాలునట్లు ప్రయాణము సాగింపుము”** అని.

సాధకులందరూకూడా ఈరకంగా మనస్సుని నిర్మూలించడానికి మనస్సునే ప్రార్థించడం చరిత్రలో అగుపిస్తున్న విషయమే. త్యాగబ్రహ్మ పాడుకొన్న ఈ కృతిని చూడండి:

“మనసా! ఎటులోర్తునే - నా మనవిని చేకొనవే! ఓ॥

దినకర కులభూషణుని - దీనుడవై భజన చేసి

దినము గడుపుమనిన - నీవు వినవదేల గుణవిహీన!”

మనస్సుని నియంత్రణ చేయడానికి మనస్సునే ప్రార్థించడం ఇది! మరి మనస్సు వింటుందా? ఈ ప్రార్థన నిజానికి మనస్సుకన్నా భగవంతునికి చేరి వారి కృపా ప్రవాహానికి కారణమవుతుంది. అది మనస్సుని

అశక్తురాలిగా చేసి పని సాధించిపెట్టుంది. మరి వాసనలు మాటిమాటికి తల ఎత్తుతుంటే సత్సంకల్పం కల్గినప్పటికీ, మనస్సు నిరంతరమూ దుర్విషయాలపైకి పోకుండా ఉంటుందా? అందువల్ల దీనికి ఈ ప్రార్థనతోపాటుగా వాసనలను క్షయింపజేయడం అన్నది అత్యవసర కృత్యం.

**“సాక్షాత్కారము పొందవలెననిన వాసనా
క్షయము, మనోనాశనము, తత్త్వజ్ఞానమును
అభ్యసించవలెను”**

అని దీని ప్రాధాన్యాన్ని సూటిగా తెలిపారు బాబా. వాసనలను క్షయింపజేస్తే మనోనాశం జరిగినట్లే. అందువల్ల ఆత్మనిష్ఠకు, ఆత్మాభ్యాసానికి వాసనలను గురించి భగవాన్ తెలిపిన ఈ కింది మూడు ముఖ్యాంశాలను గుర్తు పెట్టుకోవాలి.

1. వాసనే సత్యమార్గమునకూ, ఆత్మమార్గమునకూ, అమరత్వమునకూ పరమ శత్రువు.
2. వాసనే నశించిన మనసు వస్తువుల విషయమై తలంచదు.
3. వాసనలే మానవుని విషయ సుఖములకు కారణము. వాసనయే లేనియెడల మనస్సు నిర్మూలమగును.

వాసనలవల్లనే మనస్సు అన్న ‘పదార్థం’ ఏర్పడుతున్నది. మనస్సే ఆత్మస్థితినుంచి ‘జీవాత్మ’ స్థితికి దిగజారుస్తున్నది. ఆలోచనలుకాని, తదనుసారాలై క్రియా కలాపాలుకానీ వాసనలవల్లనే కలుగుతున్నాయి. ఇవన్నీ ఒకదానికి ఒకటి అల్లుకొన్న ఒక విషవలయం. అకర్మ అన్నది అసాధ్యం కాబట్టి, కర్మ జరుపుతూనే వాసనలు ఏర్పడనీయకుండా చేయగల్గడమే జీవన కళ. అలాంటి జీవనమే దివ్యజీవనం. దివ్యజీవనంలో మనస్సు ఉండదు. అనాచ్ఛాదితంగా ఆత్మయే ఉంటుంది. ఆత్మను దర్శించడానికిగానీ, తెలిసికోవడానికిగానీ వేరొకరెవరూ ఉండరు. ఆ స్థితియే జ్ఞానం. **‘జీవన్ముక్తియందు వాసనలు దగ్ధమైన స్థితియందుండును’** అన్న భగవాన్ మాటల తాత్పర్యం ఆత్మకాక వేరొక జీవాత్మ అంటూ ఉండదని. మనస్సు కల్గినప్పుడే అలాంటి సంకుచిత స్థితి కలిగి, పరమాత్మనుంచి వేరయి, ద్వైతస్థితిలోకి జారిపడ్తాము.

మనస్సువల్లనే దేహాత్మబుద్ధి కలిగి, ఆత్మనుంచి దూరమైన బ్రాంతి కలుగుతున్నది. అందువల్లనే సాయీశ్వరుడు ‘జీవితమునకు పరమార్థము ఆత్మ’ అన్న ఏకవాక్య ప్రణాళిక, ప్రబోధం, మార్గనిర్దేశం, మంత్రోపదేశం చేశారు. మన అదృష్టం ఎంతో గొప్పది. వేల సంవత్సరాలుగా మన సోదరులకు లభించని అదృష్టం మనకు లభించింది. భగవాన్ రాసిన ఈ కింది మాటల్ని మననం చేద్దాము.

“అధ్యాత్మిక లోకంలో సాధకుని ఉష్ణోగ్రతను తెలుసుకొని దానిద్వారా అతని పరిస్థితి గ్రహించి, అతనికి ఏది ఉత్తమమో నిర్ణయించే వైద్యుడు గురువు. కానీ గురువుకే టెంపరేచర్ ఉంటే సాధకుని టెంపరేచర్ ఇంకా ఎక్కువవుతుంది. కాబట్టి, ఇవేళ ఉత్తమోత్తమ గురువు దేవుడే!”

“వారివారి జన్మాంతర సుకృతమును, సంస్కారమును బట్టి పరమాత్ముడే గురు రూపముననైన, మరే రూపముననైననూ వచ్చి ఉపదేశించును. పరమాత్మ అనుగ్రహమున్న యే గురువునూ లేక, సర్వము తానై తెలిపించును.”

తొమ్మిది దశాబ్దాలకు పైబడి తన భక్తలోకానికీ, సకల మానవజాతికీ జ్ఞానసూర్యునిగా వెలుగుబాట వేసి నడిపిస్తున్న శ్రీ సత్యసాయి అవతార కార్యక్రమం ఇప్పుడింకా వేగంగా సాగుతున్నదనడం అనుభవ సత్యం. వారి జ్ఞానవాహిని, ధ్యానవాహిని, మనస్సు-మర్మము, సత్యసాయి వాహినులు సాధకుల పాలిటి కొంగుబంగారం. వారి వాహినులన్నీకూడా సాధకులకు కరదీపికలు మాత్రమేకాక, ముందుకు జాగ్రత్తగా నడిపించే అక్షర గురువులు. ‘మనస్సు - మర్మము’ అన్న వారి దివ్యోపన్యాస సంపుటి ఆధునిక వివేక చూడామణి. సాధక భక్తులు సాయి ప్రబోధాలను వినియోగించుకోవడంలోనే జీవన సార్థకతను పొందుతారు.

‘దివ్యాత్మస్వరూపులారా!’ అని మనలనందరినీ ప్రతి ప్రబోధంలోనూ సంబోధించిన సాయి భగవానుడు

మనమందరమూ దివ్యాత్మస్వరూపులమన్న ఎఱుక కలిగి ఉండాలని, మన సాధన అంతా ఆ ఎఱుకకోసమే అన్న లక్ష్యంతో చేయవలెననీ స్పష్టంగానూ, సూటిగానూ బోధించినారు. ఇలాంటి ఎఱుక మనం సిద్ధింప జేసుకోవడానికి ప్రధానమైన అవరోధం మనస్సే. అది సంకల్పాలచేత, సంస్కారాలచేత, వాసనలచేత ఏర్పడుతున్నది. వీటిని ధ్వంసం చేయడానికి భగవాన్ సాధనా మార్గాన్ని ఉపదేశిస్తూ,

“సాధకుడు ప్రపంచ ధోరణిని త్యజించి అంతర్ముఖుడై ఆత్మయందు దృష్టి మరలినప వలెను. మనోవృత్తులన్నియు ఎచ్చటనుండి ఉత్పన్నమగుచున్నవో గ్రహింపనగును. అట్లు గ్రహించినచో సంకల్పములన్నియు నాశన మగును. అటు తరువాత బ్రహ్మకార వృత్తి నిరంతరాయముగ గల్గును. దానివలన సాధకుడు సచ్చిదానంద స్వరూపస్థితియందు స్థిరపడును.”

“మనస్సును అంటుకొనియున్న అజ్ఞానమును ఆత్మవిచారణమనెడి బూడిదతో పదేపదే తోమి శుభ్రపరచుచుండవలెను. సంపూర్ణ జ్ఞానోదయ మెప్పుడు కలుగునో అప్పుడే మోక్షప్రాప్తి కలుగును.”

దివ్యగురువైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు మాయావిష్టులైన జీవుల సుకృతంవల్లా, వారి అనుగ్రహ స్వభావంవల్లా ఇట్లాంటి మార్గనిర్దేశం చేసి, తమని అనుసరించినవారు జ్ఞానులయ్యేట్లుగా, దివ్యాత్మ స్వరూపులమే తాము అన్న సత్యాన్ని తెలిసికొనేటట్లుగా సంకల్పించారు. వారి శరీర జీవిత కాలమంతా వారు చేసిన దీ కృషియేనన్నది తిరుగులేని సత్యం. బ్రహ్మకార వృత్తి, ఆత్మనిష్ఠ, జ్ఞానాభ్యాసం, ఆత్మాభ్యాసం మొదలైన పర్యాయ పదాలు కలిగిన బ్రహ్మచింతన మనందరిలో కలిగేటట్లు చేయడమే దివ్యగురువులైన భగవాన్ బాబావారి అవతరణ ఉద్దేశ్యం. ✨

స్వామి ఉపదేశించిన తారకమంత్రం

డా॥ కె. నరసింహన్, డైరెక్టర్, శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్

మానవజన్మ అతిదుర్లభమైనటువంటిది. కానీ, ఈ విషయంగురించి నాకు భగవాన్ బాబావారు ఒకానొక ఇంటర్వ్యూలో చెప్పేంతవరకు దీనిపై పూర్తి అవగాహన కలుగలేదు.

స్వామి నన్నుద్దేశించి, “నీ జీవితంలో అత్యంత భాగ్యదాయకమైన విషయం ఏమిటి?” అని అడిగారు. “స్వామిని తెలుసుకోవడం, స్వామిని దర్శించుకోవడం, స్వామితో సంభాషించడం, ఇంటర్వ్యూలు పొందడం” అన్నాను. స్వామి చెప్పారు, “లేదు, లేదు. నీకు లభించిన ఈ మానవజన్మ అనేది ఉంది చూశావా! ఇదే అరుదైన అదృష్టదాయకమైన విషయం. ‘జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం’ కేవలం మానవజన్మద్వారానే మనం సత్యాన్ని తెలుసుకొని పూర్ణత్వాన్ని సిద్ధింపజేసుకోగలుగుతాము.”

నిజంగా మనం స్వస్వరూప సందర్శనానికి, జ్ఞాన సముపార్జనకు వినియోగించుకోవలసిన ఈ దేహాన్ని అశాశ్వతమైన విషయాలకోసం ఉపయోగపెడుతున్నాము. ఇలా అల్పమైన నశ్వర విషయాల నిమిత్తం అట్టులు జాచే మానవ నైజాన్ని స్వామి ఒక ఇంటర్వ్యూలో అద్భుతంగా వర్ణించారు. ఒకసారి మేము స్వామి చుట్టూ చేరి ఉన్నాము. స్వామి మావంక చూస్తూ తమ వరద హస్తాన్ని గుండ్రంగా త్రిప్పడం ప్రారంభించారు. మాలో ఎంతో కుతూహలం! స్వామి చేతిలో ఒక బంగారు ఉంగరం ప్రత్యక్షమైంది. దాన్ని మాకు చూపిస్తూనే హఠాత్తుగా దానిని ఒక ప్రక్కకి విసిరేశారు. మేమంతా ఆశ్చర్యంగా దానిని విసిరేసినవైపు దృష్టి మళ్ళిస్తే, స్వామి చిరునవ్వుతో, “ఇదే తప్పు మీరంతా చేస్తున్నారు. సృష్టికర్త ఇక్కడే కూర్చుని ఉంటే సృష్టికర్తను విడిచి సృష్టిపైన ధ్యాన నిల్పుతున్నారు” అన్నారు.

దైవాన్నే లక్ష్యంగా పెట్టుకో!

మరో సందర్భంలో స్వామి ఒక సంఘటనగురించి చెప్పి మమ్మల్ని కడుపుబ్బ నవ్వించారు. దానిలో ఉన్న అంతరార్థాన్నికూడా వివరించి మమ్మల్ని ఆలోచింప జేశారు. ఆ సంఘటన ఈ ప్రకారం చోటుచేసుకుంది. మేమంతా కలసి 25 మంది యువకులం పుట్టపర్తి చేరుకున్నాము. కానీ మూడు రోజులు స్వామి కనీసం మా చెంతకు కూడా రాలేదు. నాలుగవరోజున మమ్మల్ని పిలిచి మాట్లాడుతూ, “పాపం, మిమ్మల్ని మూడు రోజులు కూర్చో బెట్టాను. కానీ ఏం చేయను? ఒక మాజీ ప్రధానమంత్రి వచ్చాడు, చూశారుకదా! ఆయన ప్రధానిగా ఉన్నప్పుడు,

‘స్వామీ, నా పదవి దేంజిరోలో ఉంది’ అని కబురు పంపించాడు. అప్పుడు నేను, ‘ప్రధానమంత్రి పదవి పోతే పోనీ. నీవు మాజీ ప్రధానివి అవుతావు. ప్రధానమంత్రి పదవి తాత్కాలికం. కానీ, మాజీ ప్రధాని అనేది పర్యవేక్షణ పోస్టు కదా’ అని చెప్పాను” అన్నాడు. మేమంతా పకపకా నవ్వుతూంటే స్వామి తమ హస్తాన్ని పైకెత్తి చూపుతూ, “మీరలా అశాశ్వతమైన అల్పమైన విషయాలకోసం పరుగులు తీయవద్దు. శాశ్వతమైన, స్థిరమైనదాన్ని అభిలషించండి” అన్నాడు.

మరి ఈ శాశ్వతమైనది, స్థిరమైనది ఏది? కొద్ది రోజుల తరువాత నేను పుట్టపర్తి వెళ్ళినప్పుడు స్వామి ఈవిషయాన్ని ఇలా విశదపరచారు. నేను దర్శనం లైన్లలో మొదటి వరుసలో కూర్చోని ఉన్నాను. స్వామి నాదగ్గరకి వచ్చి, “సత్ అంటే ఏమి?” అని అడిగారు. “సత్ అంటే సత్యము, స్వామీ” అన్నాను. “అది ఒక అర్థం. కానీ, దానిలో పూర్ణత్వం లేదు. సత్యంతోపాటు అసత్యం కూడా ఉండవచ్చు” అన్నాడు. తిరిగి స్వామీ దాని అర్థం చెబుతూ, “సత్ అంటే బీయింగ్ (Being), అంటే ధైవం. బీయింగ్‌లో ‘నాన్ బీయింగ్’ అనేది ఉండదు కదా! ధైవమే శాశ్వతము. కాబట్టి, నీవు ఎల్లప్పుడు ధైవాన్నే నీ లక్ష్యంగా చేసుకోవాలి” అని బోధించారు.

మరొక సందర్భంలో స్వామి ఒక చక్కని కథ చెప్పారు. ఒక పట్టణంలో ఒక ఎగ్జిబిషన్ నిర్వహిస్తూ ఉన్నాడు. అక్కడికి ఒక యువ దంపతులు తమ కుమారుణ్ణి తీసుకు వచ్చారు. అయిదారు సంవత్సరాల వయస్సున్న ఆ బాలుడు ఎంతో అందంగా, ముద్దుగా ఉన్నాడు. అదే సమయంలో అక్కడికి వచ్చిన ఆ దేశపు రాజుగారు ఈ అబ్బాయిని చూసి ఎంతో ముచ్చటపడి, ఆ యువ జంటతో, “ఈ అబ్బాయిని తనకు నచ్చినవి ఏవైనా తీసుకోనివ్వండి. దానికి పైకము మొత్తం నేను చెల్లించే ఏర్పాటు చేస్తాను” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ రాత్రి తన అంతఃపురమునకు వచ్చిన తరువాత తన మంత్రులతో, ఆ బాబు ఏమేమి తీసుకున్నాడో చెప్పండి, నేను పైకము చెల్లిస్తాను అన్నాడు. అప్పుడు మంత్రులు భయపడుతూ, “మహారాజా! ఆ అబ్బాయి ఏమీ తీసుకోలేదు” అని చెప్పారు. రాజు

ఆశ్చర్యంతో ఆ యువజంటను, బాబును పిలిచి, “నేను నీకు కావలసిన వస్తువులు ఏమైనా తీసుకొమ్మని చెప్పాను కదా. ఎందుకు తీసుకోలేదు?” అని అడిగాడు. పిల్లవాడు ఏ సమాధానమూ చెప్పలేదు. రాజు మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు. సమాధానం లేకపోయేసరికి కొంత అసహనంతో “నీకేం కావాలో చెప్పు” అని కాస్త హెచ్చుస్వరంతో అడిగాడు. అప్పుడా పిల్లవాడు తన వ్రేలితో రాజువంక చూపుతూ, “మహారాజా! నాకు మీరే కావాలి” అన్నాడు. రాజు ఆశ్చర్యంతో “నన్నే ఎందుకు కోరుకుంటున్నావు?” అని ప్రశ్నించగా, “మీరు నావారైతే ఈ సమస్తము నాది అవుతుంది కదా” అన్నాడు. స్వామి ఈ కథ చెప్పి, “ఈ కథలోలాగానే మీరు భగవంతుడు కావాలని కోరుకుంటే భగవత్ సామ్రాజ్యమంతా మీదవుతుంది. కనుక, ఈ క్షణ భంగురమైన అల్పమైనవాటికోసం ఎందుకు పరుగులు తీస్తారు?” అన్నాడు.

కనుక, ఈ జీవితంలో సాధించవలసింది ఒక్క భగవంతుడినే అనేది నా మనసులో బలంగా నాటుకుపోయింది. ఐతే, దానితోపాటు ఎన్నో ప్రశ్నలు నాలో ఉదయించాయి. కొంతమంది చెబుతూ ఉంటారు కదా, స్వస్వరూప సందర్భనము, ఆత్మసాక్షాత్కారము, మోక్షము మొదలైనవాటిగురించి. ఇవన్నీ నా మనస్సులో కొన్ని చిక్కుముడులుగా తయారయ్యాయి. తిరిగి మన అవ్యాజ కరుణామూర్తి ఎంతో ప్రేమతో దానిని ఇలా విశదీకరించారు:

పాత్రోచితంగా ప్రవర్తించు!

సాయి పూర్వవిద్యార్థులు ఒక పర్యాయం నూతన సంవత్సర వేడుకల సందర్భంగా పుట్టపర్తిలో ఒక చక్కటి ప్రోగ్రామ్ ఏర్పాటు చేశారు. ఈ ప్రోగ్రామ్ జరగడానికి రెండు రోజుల ముందు మేము సమీప గ్రామాలలో మెడికల్ క్యాంపు నిర్వహించాము. ఈ క్యాంప్ అనంతరం మేము డాక్టర్లం స్వామి దర్శనంకోసం మందిరంలో కూర్చున్నాము. స్వామి మాకు పాదసమస్కారం అనుగ్రహిస్తూ, “ఎంతమంది పేషంట్లను చూశారు?” అని అడిగారు. మాలో ఒకరు ఏదో ఒక నంబరు చెప్పారు.

“ఎంతమంది పేషంట్లను ట్రీట్ చేశారు?” అని మళ్ళీ అడిగారు. స్వామి ఉద్దేశ్యం గ్రహించండి - చూడడం వేరు, ట్రీట్ చేయడం వేరు అన్నమాట.

ధైర్యం కూడగట్టుకుని నేను మోకాళ్ళపైన లేచి, “స్వామీ, వైద్యశిబిరం అయిన తరువాత ఒక సాంస్కృతిక కార్యక్రమంకూడా చేశాము” అన్నాను.

స్వామి అడిగారు, “ఏం చేశారు?”

“అరోగ్యాన్ని ఎలా కాపాడుకోవాలో గ్రామీణులకు వివరిస్తూ మాట్లాడాము స్వామీ” అన్నాను.

“చాలా సంతోషం. ఇంకేం చేశారు?”

“స్వామీ, త్రాగుడువల్ల జరిగే అనర్థాలగురించి ఒక డ్రామా వేశాము.”

“ఆ డ్రామాలో నువ్వేం యాక్ట్ చేశావు?”

“స్వామీ, నేను డాక్టర్ గా నటించాను” అన్నాను.

స్వామి ఆశ్చర్యం వ్యక్తంచేస్తూ, “నువ్వు డాక్టర్ వే కదా. మళ్ళీ యాక్టింగ్ ఎలా వీలవుతుంది?” అన్నారు.

అందరూ గట్టిగా నవ్వారు. నాకు ఏం చెప్పాలో అర్థం కాక మౌనంగా ఉండిపోయాను. స్వామి చిరునవ్వుతో ముందుకు సాగిపోయారు.

నేను ఆలోచనలో పడ్డాను. స్వామి ఏదైనా మాట్లాడా రంటే దానికి ఎంతో నిగూఢార్థము ఉంటుంది, ఒక ప్రయోజనమూ ఉంటుంది కదా! “స్వామీ, మీరు చెప్పినదాంట్లో అంతర్లీనంగా ఉన్న విషయం నేను అర్థం చేసుకోలేకపోయాను. దయచేసి నా సందేహం తీర్చండి” అని మనసులో ప్రార్థించసాగాను.

త్వరలోనే నాకు మరొక ఇంటర్వ్యూ అవకాశం వచ్చింది. “స్వామీ, ఆరోజున మీరు నాతో, ‘నువ్వే డాక్టర్ వికదా. మళ్ళీ యాక్టింగ్ ఎలా చేస్తావు?’ అన్నారు కదా. దాని అర్థమేమిటి స్వామీ?” అని అడిగాను.

“నువ్వే డాక్టర్ వి కదా. అంటే, నువ్వే దైవము” అలా అంటూ మా అందరితో, “మీరూ దైవమే, నేనూ దైవమే. కానీ, నేను దైవమని నాకు తెలుసు. మీరు దైవమని మీకు

తెలియదు” అని స్వామి మళ్ళీ నావైపు తిరిగి, “ఎందుకు ఆత్మసాక్షాత్కారము, మోక్షము అంటూ బుట్టు బద్దలు చేసుకుంటావు? ఏది తెలుసుకోవాలో అది నీవు తెలుసుకున్నావు. ఇంక తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు కదా!” అంటూ మా అందరితో, “మీరు మీ జీవితాన్ని ఎలా సాగించాలంటే, ప్రపంచ రంగస్థలంలో మీరు యాక్షర్యంగా భావించి జీవనం సాగించాలి. పాత్రోచితంగా మీరు ప్రవర్తించాలి. కానీ, మీకు అది కొంచెం కష్టము. ఎందుకంటే, మీరు మీ జీవితంలో ఎన్నో పాత్రలు పోషించాలి. సినిమాల్లో డబుల్ యాక్షన్, ట్రిపుల్ యాక్షన్ కూడా చేస్తూంటారు కదా! ఈ జగన్నాటక రంగస్థలంమీద మీరుకూడా బహుపాత్రాభినయం చేయాలి పాపం” అని మళ్ళీ నావైపు చూస్తూ, “నీవు నీ తల్లిదండ్రులకు కొడుకువి, భార్యకు భర్తవి, నీ పిల్లలకు తండ్రీవి, సోదరులకు సోదరుడివి, నీవు పనిచేసే కార్యాలయంలో ఉద్యోగివి. నీ పక్కంటివారికి సహవాసివి. ఇన్ని పాత్రలను నీవు పోషించాలి. కానీ, ఇవన్నీ పర్ఫెక్ట్ గా చేయాలి. ఇదే ఆత్మసాక్షాత్కారము. అది మీరందరూ పొందినవారే” అన్నారు.

స్వామి ఇంతగా చెప్పినా మన పరిమితులు మనకున్నాయి. మన అనుమానాలు మనకున్నాయి. మనమెలా దైవం అవుతాము? ఈ విషయాన్ని గురించి స్వామిని మరలా అడగాలనుకున్నాను. కానీ, ఒకానొక సందర్భంలో స్వామి, “చూడు, అన్నీ స్వామిని అడగొద్దు. నేను నీకు మూడు సెన్స్ లు ఇచ్చాను - మానసికానికి సంబంధించిన కామన్ సెన్స్, బుద్ధికి సంబంధించిన ఇంటెలిజెన్స్ (మేధాశక్తి), ఆత్మకు సంబంధించిన ‘కాన్నియన్స్’. ఈ మూడింటినీ నీవు ఉపయోగించు కోవాలి” అన్నారు. అవును! అన్నీ స్వామే చెప్పేస్తే ఇక మన పురుషప్రయత్నం ఏమున్నది! కనుకనే, కొన్ని సందర్భాలలో స్వామి సూచనప్రాయంగా విషయాన్ని తెలియజేస్తారు. దానికి అనుగుణంగా మనం ప్రయత్నించి పూర్తిగా తెలుసుకోవాలి. “మీరు రియలైజేషన్ సాధించారు” అని స్వామి చెప్పారు. “ఈ రియలైజేషన్ సాధించినట్లు మేము రియలైజ్ అవ్వాలి” అని నేను

భావించాను. దీనికోసం ఏం చెయ్యాలి? స్వామి వేదశాస్త్ర పురాణాల సారమునంతా రంగరించి ఒక తారకమంత్రం చెప్పారు - అదే నామస్మరణతోకూడిన నిస్వార్థ సేవ.

“వాళ్ళు నా మనుషులు”

ఒకసారి స్వామిని అడిగాను, “స్వామీ, నామస్మరణ ఎంతో సులువైనది కదా. మరి జనులు ఎందుకు ఆచరించలేకపోతున్నారు?” అని.

“నా నామాన్ని తీసుకోవడానికి కూడా నా అనుగ్రహం ఉండాలి” అన్నారు స్వామి.

నేనొక పర్యాయం కొందరు స్పెషలిస్టు డాక్టర్లను బృందావనం తీసుకు వెళ్ళాను. స్వామి నాతో, “**వీరికి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ చూపించు. సాయంత్రం నేను మాట్లాడతాను**” అన్నారు.

నేను వాళ్ళకి హాస్పిటల్ చూపించి తీసుకు వచ్చాను. సాయంత్రం మమ్మల్ని స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. “**మీకు హాస్పిటల్లో ఏ అంశం నచ్చింది?**” అని అడిగారు స్వామి. “స్వామీ, ఆర్కిటెక్చర్ బాగుంది” అని ఒక డాక్టర్ అంటే, మరొకరు అక్కడున్న అధునాతన పరికరాలు బాగున్నాయన్నారు. “స్వామి అంతా ఫ్రీగా చేస్తున్నారు. అది బాగుంది” అన్నారు ఇంకొకరు. ఇలా ఎవరికి తోచింది వారు చెప్పారు. చివరికి స్వామి, “**కాదు, కాదు**” అని తమ చేతిని హృదయంపైన ఉంచుకుంటూ, “**అక్కడ పనిచేసే మా సేవాదళాని చూశారా? ఎంత క్లీన్గా, నీట్గా హాస్పిటల్ని పెట్టారు వాళ్ళు! ఒక్క నయాపైసా కూడా తీసుకోరు. వాళ్ళు నా మనుషులు**” అన్నారు. సేవను మించిన సాధన లేదని చెప్పతూ, “**నాకు జపమూ తపమూ పూజలూ దేనితోనూ సంబంధం లేదు. ఎవరికి తోచింది వాళ్ళు చేసుకుంటారు. అది వాళ్ళ ఇష్టం**” అన్నారు.

ఒక సంప్రదాయ కుటుంబం నుండి వచ్చిన నాకు స్వామి మాటలు ఆశ్చర్యం కలిగించాయి. “స్వామీ, మీరు నామస్మరణగురించి ఎంతో చెప్పారు కదా! ఇప్పుడు ఇలా అంటున్నారేమిటి? శాస్త్రాల్లో చెప్పింది తప్పంటారా?” అని అడిగాను. అప్పుడు స్వామి నాకు అర్థమయ్యేటట్లు వివరిస్తూ, “**వాళ్ళు పూజ చేస్తామని పూజగదిలో**

కూర్చుంటారు. భజన చేస్తామని భజన మందిరంలో కూర్చుంటారు. కానీ వాళ్ళ మనస్సు మార్కెట్లో తిరుగుతూంటుంది. ఏమి లాభం? అటువంటి పూజవల్ల ఏమి ఉపయోగం?” అన్నారు.

దీని అంతరార్థమేమిటి? స్వామి జపతపాలకు వ్యతిరేకం కాదు. కానీ, ఈ కలిప్రభావం వలన మనస్సు నిలకడగా ఉండడం లేదు. నిలకడను, ప్రశాంతతను సాధించుకోవడానికి వివేక వైరాగ్యములవసరం. అందుకే స్వామి నామస్మరణకు నిష్కామ సేవను జోడించారు. నామస్మరణ లేకుండా సేవ చేస్తే అది ‘సోషల్ సర్వీస్’ కాదు, ‘షో సర్వీస్’ అవుతుంది. అందుకే సంత కబీర్దాసు కూడా అన్నారు, “దిల్ మే రామ్, హాత్ మే కామ్” అని. నిస్వార్థ సేవ స్వామికి అత్యంత ప్రీతికరమైనది. స్వామి ఎప్పుడూ చెబుతుంటారు, “**ప్రార్థించే పెదవులకన్నా సేవ చేసే చేతులు మిన్న**” అని.

ఒక ఇంటర్వ్యూలో నేను అడిగాను, “స్వామీ, చాలా సింపుల్గా, సరళంగా చెప్పండి. మేము మిమ్మల్ని ఎలా చేరుకోగలము? ఎందుకంటే శాస్త్రసారాన్నంతా సింపుల్గా ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’, ‘హెల్ప్ ఎవర్, హార్డ్ నెవర్’ అని చెప్పారు కదా! అలా చెప్పండి స్వామీ” అని ప్రార్థించాను. “**అలాగే బంగారూ! రెండు ముక్కల్లో చెబుతాను. By Seva (సేవద్వారా)**” అన్నారు స్వామి. కాబట్టి, స్వామి దృష్టిలో సేవయే అత్యున్నతమైన సాధన కనుక, జాగ్రత్తగా ఫలవంతంగా భక్తితో చేయాలి. ఇక్కడ ఇరువురు వ్యక్తులున్నారు. ఒకరు సేవ చేసేవారు, మరొకరు సేవ అందుకునేవారు. సేవ అందుకునేవారికి ఈ సేవవల్ల భౌతికంగా ఏదో కొంత లాభం ఉంటుంది. ఇక, సేవ చేసేవారికి వారి అహంకారాన్ని నిర్మూలించుకోవడానికి ఇదొక గొప్ప సాధన. సేవ వ్యష్టి నుండి సమష్టిస్థాయికి మన ‘కాన్సియస్నెస్’ (చైతన్యము)ను విస్తృతం గావిస్తుంది. “**ఆల్ ఆర్ వన్, బి ఎవ్రెక్ టు ఎప్రీవన్**” (అందరూ ఒక్కటే, అందరిపట్ల సమరస భావంతో వర్తించు) అన్న స్ఫూర్తితో చేసిన సేవ అందరూ దైవస్వరూపాలే అన్న భావనను పెంచుతుంది.

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

తెలుగుసేత: ద్వారంపూడి రామచంద్రారెడ్డి

నారుపెట్టినవాడు నీరుపోయకపోడు

పద్య! నేను పర్తిలో విడిగా మాట్లాడుటకు వీలుపడలేదు. మీరే చూచుచుంటిరి కదా! అందులోనా ఇతూరి వక దినమైననూ విరామముగా ఉన్న సమయము లేదు. అందువలన పాతవారితో యెవరితోకూడనూ మాట్లాడుటకు వీలు చిక్కలేదు. నాన్నతోనైననూ విరామముగా చెప్పి వచ్చెదమని తలంచితిని కానీ అప్పటికే వెంటవెంట జనాలుండుటచే అతనితోకూడనూ మాట్లాడుటకు వ్యవధి లేకపోయినది.

.... నీ జీవిత విషయములో నీవేమీ యోచించవద్దు. నారు పెట్టినవాడు నీరు పోయకపోడు. ఈ సమయానికి స్వామి అండ చిక్కటము, స్వామి అనుగ్రహమునకు గురికావటము నీ అదృష్టము. స్వామే సర్వము చూసుకొనును. ఇదంతా మన మేలుకొరకనే వూహించు. భావించు. ఇదంతా చెడ్డకాలమని భావించవద్దు....

స్వామి వుదాసీనము చేయడు. ఇప్పటిలో ఆ యోచనలకు చోటివ్వక పిల్లల అభివృద్ధికి కష్టపడు నాయనా! వారిని సదాచార సంపన్నులుగానూ, సద్విద్య ప్రవీణులుగానూ తీర్చిదిద్దు. అది తల్లి బాధ్యతే కదా! యెంత కాలమిట్లు అని నీవు తలంతువేమో! కాలమునకు కాచుకొనవద్దు. కర్తవ్య కర్మలకు కాచుకో. కాలము అందులో కలసివచ్చును. ఇట్టి విషయములలో కర్మ ప్రధానము కానీ కాలము కాదు. కాలము యే కాలమయినా కర్మ పవిత్రమైన కాలము పునీతమగును. కాల మంచెడ్డలు కర్మ ఫలితములే కదా! కాన స్వామి ఆజ్ఞ అని ఆనందముగా నీ కర్తవ్య ధర్మ కర్మలు ఆచరించు. కష్ట నష్టములకు కన్నీరు పెట్టకు. కరుణకై కన్నీరు కార్చు. లోకమున కష్ట నష్టములు లేనివారు లేనే లేరు. కరుణ లేనివారెందరో. కాన లేనిదానిని సాధించవలెనుకానీ వున్నదానికై వుసురులు కొట్టుట యెందుకు?

గడచినవాటినంతా వూరికే గమనమునకు తెచ్చుకొనవద్దు. గడచినది గడచేపోయినది. పాసిన అన్నము పక్వానికి రాదు. ముందు జీవిత ఆధారాన్ని, ఆనందాన్ని యోచించుకో. అదే మనకు ప్రధానము. ఆధారము. పిల్లల చదువుకై, సద్బుద్ధులకై నీ కాలమును వుపయోగించు....బంగారూ! అన్నివిధములా స్వామి అనుగ్రహము వున్నది, వుండును. అదియే లేకుండిన ఇప్పటికి యే స్థితియందుండియుందురో! అది యోచించవద్దు. మీ జీవితములను త్వరలో కష్టములనుండి తప్పించి కాంతివంతమైన సంసారంగా మార్చును. కలవరపడవద్దు.

ఇట్లు

బాబా

‘సనాతన సారథి’ ప్రథమ సంపాదకులు స్వర్గీయ ఎన్. కస్తూరిగారి కుమార్తె శ్రీమతి పద్మమ్మగారికి తేదీ 1.5.62న బెంగళూరునుండి భగవాన్ బాబావారు వ్రాసిన దివ్యానుగ్రహ లేఖ ఇది.

సద్గురువును గుర్తించడమెలా?

దివి చతుర్వేది

ఆధ్యాత్మిక సాధనపట్ల ఆసక్తి కలిగిన ప్రతి వ్యక్తి మదిలో కలిగే యోచన ఇది. తనలో తలయెత్తే సందేహాలను నివృత్తిచేసి, జ్ఞానపిపాసను ఇనుమడింప జేసి, దివ్యపథంలో నడిపించే సద్గురువు ఎవరైనా ఉన్నారా? అనలు గురువు యొక్క ఆవశ్యకత ఏమిటి? ముముక్షుత్వానికి మార్గం గ్రంథాలలో సుస్పష్టంగా చెప్పబడి ఉన్నది కదా!

ఈ ప్రశ్నలను విశ్లేషణాత్మకంగా పరిశీలిస్తే, గురువును ఆశ్రయించవలసిన ఆవశ్యకత ఏమిటో, జిజ్ఞాసువులను దివ్యత్వంతో ఏకత్వమనే లక్ష్యంవైపు నడిపించగల సద్గురువును అన్వేషించడమెట్లా ద్యోతకమవుతుంది.

గ్రంథపఠనముద్వారా తలనిండా సమాచారాన్ని నింపుకోవచ్చు, మేధోసంపత్తిని పెంపొందించుకోవచ్చు, ఎంతో కొంత స్ఫూర్తినికూడా పొందవచ్చు. అయితే, ఆత్మవికాసంలో పురోగతిని వేగవంతం చేయాలంటే, దీక్షతో సత్యకోధనలో నిమగ్నమై, తాను అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించిన

విషయాలను, నిరపేక్షతో ఇతరులకు అందించి, వారిని చైతన్యవంతులను చేయాలనే ఆకాంక్ష కలిగిన సత్పురుషుల మార్గదర్శకత్వంలోనే అది సాధ్యపడుతుంది. అట్టి మహోన్నత స్థాయికి చేరుకున్న ఉత్తమ గురువును గుర్తించడమెట్లా? ఉత్తమ గురువుకు ప్రమాణమేమిటి?

శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస ఉన్నత విద్యనభ్యసించలేదు. అయినా వారు ఎందరికో స్ఫూర్తినందించారు. ఒక మహోన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక ఉద్యమానికి పునాది వేశారు. ఉన్నతోద్యోగులు, పండితులుకూడా శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసతో సంభాషించడానికి ఉత్సాహం చూపించేవారు. వారు నిరాండబరానికి, సచ్చీలానికి ప్రతీక. తాను ఆచరించిన తరువాతనే ఇతరులకు బోధించేవారు. తీపి పదార్థాలపై మితిమీరిన మక్కువ ఉన్న ఒక బాలుని ప్రవర్తనను సరిదిద్దలేక, విసిగిపోయిన తల్లి ఆ బాలుని శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంసవద్దకు తీసుకు వచ్చింది. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస ఒక నెల రోజుల తరువాత ఆ బాలుని తిరిగి తనవద్దకు తీసుకురమ్మంటారు. ఆ మాతృమూర్తి ఆశ్చర్యపడినా, తిరిగి ఒక మాసం తరువాత ఆ బాలుని తీసుకురాగా శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస, తీపిపదార్థాలను అమితంగా భుజిస్తే కలిగే దుష్పరిణామాలను ఆ బాలునికి వివరిస్తారు. ఆ బాలునికి శ్రీ పరమహంసపై గల శ్రద్ధాభక్తులవలన, వారి సలహా అతనిపై బాగా పని చేస్తుంది. ఈ సలహా నెలరోజుల

క్రిందటే ఇచ్చి ఉండవచ్చు కదా అని ఆ మాతృమూర్తి అడుగగా, శ్రీ పరమహంస, “అమ్మా, నాకు కూడా ఆ బలహీనత ఉన్నది. అందుకే నీవు అడిగిన వెంటనే నేను సలహా ఇవ్వలేదు. నేను ఈ నెలరోజులలో ఆ బలహీనతను అధిగమించి, ఆ బాలునికి సలహా ఇవ్వడానికి అర్హతను సాధించాను” అన్నారు. వారి సమాధానం ఆ మాతృమూర్తికి శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసపట్ల గల భక్తి విశ్వాసాలను ఇనుమడింపజేసింది. శ్రీరామకృష్ణులవారి పవిత్రత, తోటివారిపట్ల వారు చూపిన వాత్సల్యం, వారిని ఉత్తమ గురువుగా నిలబెట్టాయి.

గురువు ప్రజ్ఞాన ప్రదీపిక. గురిని చూపించేవాడే గురువు. అట్టి గురువు సాహచర్యంలో శిష్యుని జీవనశైలి మారిపోతుంది. అమృతమయమవుతుంది. ఉత్తముడైన గురువు ఎలాంటి త్యాగానికైనా వెనుదీయదు. వారి లక్ష్యం ఆత్మజనితమైనది. వ్యక్తిగతంగా సంభవించబోయే కష్ట నష్టాలకు వెరవరు. వారి పరిధిలోకి, ప్రత్యక్షంగాకానీ, పరోక్షంగాకానీ, వచ్చినవారి యోచనాసరళిలో అనూహ్యమైన మార్పు చోటుచేసుకుంటుంది. పాల్ అనే వ్యక్తి జీసస్‌ను తీవ్రంగా విమర్శించేవాడు. ఒకరోజు జీసస్ పాల్‌కు స్వప్నంలో కనిపించి, “పాల్, నేను నీకేమైనా అపకారం చేశానా? నన్నెందుకు విమర్శిస్తున్నావు?” అని అడుగగా, పాల్‌లో ఆత్మవిమర్శ మొదలవుతుంది. జీసస్ వదనంలోని నైర్మల్యం, కరుణ పాల్ హృదయాన్ని కదిలించివేశాయి. పాల్ తన తప్పిదాన్ని గ్రహించి, నాటినుండి జీసస్‌ను కువిమర్శ చేయడం ఆపివేశాడు. జీసస్ అతని హృదయ క్షేత్రంలో నాటిన ఆధ్యాత్మిక బీజం ప్రవర్ధమానమై తదుపరి కాలంలో అతను సాధువుగా (సెయింట్ పాల్‌గా) మారిపోతాడు.

ఆధ్యాత్మిక గురువులో లేశమాత్రమైనా గర్వం పొడసూపదు. ఇంద్రియాలపై ఆధిపత్యం ఉంటుంది. మహమ్మద్ ప్రవక్త ఒకరోజు ఒక వృద్ధురాలు మోయలేని సామగ్రితో అతికష్టంగా నడచిపోవడం చూశాడు. అంత బరువుతో ఎక్కడికి వెళుతున్నావని ప్రశ్నిస్తాడు. తాను ఆ ఊరు వదలి వెళ్ళిపోతున్నానని, ఆ గ్రామంలో మహమ్మద్ అనే వ్యక్తి బోధనలు చేస్తున్నాడని, అతని బోధనలు

తనకేమాత్రం నచ్చలేదని చెబుతుంది. మహమ్మద్ నవ్వి, ఆ సామగ్రిని తాను మోసి, ఆ వృద్ధురాలిని ఊరి చివర బాడుగ బండ్లు దొరికే ప్రదేశానికి తీసుకు వెళతాడు. ఆ వృద్ధురాలు మహమ్మద్ కృతజ్ఞతలు తెలిపి, వివరాలు అడిగి, అతనే మహమ్మద్ అని తెలుసుకుంటుంది. తాను ద్వేషిస్తున్నానని తెలిసినా తనకు సహాయపడ్డ అతని వ్యక్తిత్వం ఆమెను చకితురాలను చేస్తుంది. తన తప్పిదాన్ని తెలుసుకొని పశ్చాత్తాపపడి గ్రామానికి తిరిగి వస్తుంది. ఉత్తముడైన గురువు అనంతమైన దయకు, ప్రేమకు ప్రతీక.

అయితే, గురువుగా మహోన్నతమైన స్థానాన్ని అలంకరించిన సత్పురుషులకుకూడా కొన్ని పరిమితులు ఉన్నాయి. శిష్యునిలో ఆత్మజ్ఞాన ఉద్దీపన జరిగిన అనంతరం, శిష్యునికి భగవంతునితో అనుసంధాన మేర్పడిన తదుపరి, శిష్యుని జీవయాత్రలో గురువుయొక్క పాత్ర క్రియాశీలకంగా ఉండదు. గురువు మార్గదర్శి మాత్రమే. గురువుకు, శిష్యునికి మధ్య ఉన్న అనుబంధము కొన్ని నియమాలకు లోబడి ఉంటుంది. అనుబంధము ఎంత దృఢమైనా శాశ్వతం కాదు. మోక్షగామియైన మానవునికి లక్ష్యసాధనకు ఎన్నో జన్మలు పట్టవచ్చు. జన్మజన్మకు ఇంట వెంట ఉండి అంతరంగమునుండే సూచనలిస్తూ, అమృతత్వాన్ని సాధించేవరకు విడువకుండా ఉండే గురువును మనం ఆశ్రయించాలి. అట్టి గురువు ఒక్క భగవంతుడు మాత్రమే. అన్య గురువులతో సుదీర్ఘమైన జీవయాత్రలో ఇట్టి అనుబంధాన్ని కొనసాగించడము సాధ్యంకాదు. సాధువులవద్ద, సత్పురుషులవద్ద శిష్యరికం చేయడము అభిలషణీయమే. అయితే, ఆ బాంధవ్యము కొన్ని నిబంధనలకు, పరిమితమైన కాలానికి లోబడి ఉంటుందని గ్రహించాలి.

అవతారపురుషులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా ఒకమారు ఉద్ఘాటించారు,

“నీవు ఈ ప్రకటనను వినలేదా? నేను నీతోటే కలసి నడుస్తాను కాబట్టి నీకు నా అడుగుల చప్పుడు వినపడుతుంది. నీ ముందు, వెనుక, నీ ప్రక్కన, నీపైన, నీ క్రింద కూడా ఉన్నాను. నీవు ఆవేదనతో, ‘నా హృదయఘోష నీకు వినపడడం

లేదా? నీ హృదయం కఠిన శిలగా మారి పోయిందా?’ అని ఆక్రందన చేసినప్పుడు అది వినుటకు నా చెవులు అక్కడే ఉన్నాయి. కంటి పాపను కనురెప్ప కాచి రక్షించినట్లు రక్షించమని నన్ను ప్రార్థించు. నిన్ను గమనించుటకు, రక్షించుటకు నా నేత్రములక్కడే ఉన్నాయి. నీవు ఏ పేరుతో పిలిచినా నేను పలుకుతాను. నీవు పరిశుద్ధమైన హృదయంతో, పవిత్రమైన ఉద్దేశ్యంతో ఏది కోరినా నేను ప్రసాదిస్తాను.”

ఇట్టి వాగ్దానము మానవాళికి ఏ సాధువునుండిగాని, సత్పురుషునినుండిగాని, మహర్షినుండిగాని, ప్రవక్తనుండిగాని వారు ఎంత సమర్థులైనా లభించదు. సర్వజ్ఞులు, సర్వాంతర్యామి, సర్వశక్తిమంతుడైన అవతారపురుషునికి మాత్రమే అట్టి వాగ్దానమును నిలబెట్టుకునే సామర్థ్యముంటుంది. ఇతర గురువులు తమను ఆశ్రయించడానికి వచ్చినవారి గుణగణాలను పరిశీలించిన తరువాత వారిని శిష్యులుగా స్వీకరించవచ్చు లేదా నిరాకరించవచ్చు. కానీ, దేవదేవుడైన శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి సన్నిధిలో ఆ ప్రమాదానికి తావులేదు. పరమ భక్తుడైన సూరదాసు ‘బ్రజ్ బృందావన్’ భాషలో రచించిన భావగీతం “ప్రభూజీ మోరె అవగుణ్ చిత్ నథారో! సమదర్శి హై నామ్ తిహారో...” సర్మగర్భమైన భగవత్తత్వాన్ని తెలియజేస్తున్నది. ఆ గీతం ఇస్తున్న సందేశం: “ఓ ప్రభూ! నా అవగుణాలను పరిగణించవద్దు. నీ దివ్యనామం సమదృష్టిని ప్రసరిస్తుంది. ఒక ఇనుపముక్క దేవాలయంలో విగ్రహరూపంలో ఉంటుంది. మరొక ఇనుపముక్క మాంస విశ్రేణిలో చేతిలో కత్తిగా ఉంటుంది. కానీ ఆ రెండు ముక్కలు పరుసవేదిని సృష్టించగానే సమానంగా బంగారంగా మారతాయి. కనుక, ఓ పరమాత్మా! నాలోని దుర్గుణాలను పరికించకు.”

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దర్బారులో ప్రతి ఒక్కరికీ చోటున్నది. భగవాన్‌ని ఒకమారు ఆశ్రయిస్తే, ఆశ్రయించినవారిలో పరివర్తన ప్రారంభమవుతుంది. దైవానికి మించిన సద్గురువు ఎవరు! సమస్త భారమూ దైవంపై వేసి, నిస్సందేహంగా, నిశ్చింతగా జీవయాత్రను కొనసాగించవచ్చు. ❖

అక్షర స్తుతి:

మైలవరపు లక్ష్మీనరసింహం

సాయీశ్వరమహం వందే సచ్చిదానందరూపిణమ్!
సత్యధర్మస్వరూపంచ సత్యసాయిసమీశ్వరమ్॥

అతీతం సర్వదేవానాం ఆత్మానందప్రదాయినమ్!
కారుణ్యరూపిణం వందే కష్టనష్ట నివారకమ్॥

ప్రశాంతి వాసినం వందే పరమానంద మాధవమ్!
విద్యావైద్య ప్రదాతారం విశిష్ట పరదైవతమ్॥

బృందారకైః స్తుతం దేవం బృందావన నివాసినమ్!
వాచామగోచరం నిత్యం వందే తం సత్యసాయిసమమ్॥

దైవీగుణ ప్రదాతారం దివ్యలీలా విలాసినమ్!
ఈశ్వరాంబాసుతం వందే ఈశ్వరమ్ పరమేశ్వరమ్॥

దేవదేవ మహం వందే దివ్యసుందర విగ్రహమ్!
విశ్వమానవ సౌభ్రాత్ర కారకం మహిమానిత్యమ్॥

సమర్థ సద్గురుం వందే సాత్వికం పరమం శివమ్!
సేవాధర్మ ప్రవక్తారం సర్వసిద్ధి ప్రదాయకమ్॥

విశ్వేశ్వరమహం వందే విశ్వశాంతి ప్రదాయినమ్!
సాక్షాన్నారాయణం దేవం సామగాన ప్రియం సదా॥

జపధ్యాన ప్రబోధేన జగదానంద కారకమ్!
జనార్దన మహం వందే జనజాగృతి కారకమ్॥

దైవతం మానుషాకారం దివ్యజ్ఞాన ప్రదాయకమ్!
జ్ఞానవైరాగ్య దాతారం సత్యసాయిసమాశ్రయే॥

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 12వ భాగం)

ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఇప్పుడే! ఇక్కడే! (Here and now)

ఒక పులిపిల్ల దారితప్పి గొట్టెలమందలో చేరిపోయింది. సహవాస దోషమువల్ల తానుకూడా ఒక గొట్టెపిల్లననే భావించసాగింది. ఒకరోజున గొట్టెలమందపై ఒక పెద్దపులి దాడిచేసింది. గొట్టెలు తలో దారి చూసుకుని పరిగెత్తుతున్నాయి. గొట్టెపిల్లని అనుకుంటున్న ఆ పులిపిల్ల కూడా భయంతో వణికిపోసాగింది. అప్పుడా పెద్దపులి దానిని ఒక చెఱువుదగ్గరకు లాక్కెళ్ళి, “పిచ్చిమొహమా! ఎందుకు భయం? నువ్వు గొట్టెపిల్లవనుకుంటున్నావు. కాదు, పులిపిల్లవి. ఈ చెఱువులో నిన్ను నువ్వు చూసుకో. నీ ఒంటిపైన చారలు, మూతిపై మీసాలు నాకున్నట్లే ఉన్నాయికదా! కాబట్టి, నువ్వు పులిపిల్లవని గుర్తుంచుకో! గొట్టెపిల్లవని భ్రమపడి భయపడకు” అన్నది.

ఇదే స్థితిలో ఉన్నారు మానవులంతా. **మృణ్మయుల మని భ్రమపడుతున్నారు.** “కాదు, మీరు **చిన్మయుల**”ని చెప్తున్నారు భగవాన్. **భ్రమనుండి తప్పించేవారే సద్గురువు. వారి దివ్యబోధయే గురూపదేశం. నీవే దైవం, నీవే ఆనందం, నీవే సత్యం** అంటూ బాబావారు హెచ్చరించడం జరుగుతున్నది. ప్రేమతో వారు చేసే కార్యములన్నీ దీని కొరకే ఉద్దేశింపబడినవి. **నీవెవరో నీకు తెలియజెప్పేవారే సద్గురువు. నీవు కానిది భవిష్యత్తులో అయ్యేది ఏదీ లేదు.** త్రికాలములలో నీవు ‘నీవు’గానే ఉన్నావు. కనుకనే, భగవంతుడు ఎక్కడున్నాడు? అని ప్రశ్నిస్తే, “ఇప్పుడే ఇక్కడే” అనాలి. విష్ణుమూర్తి నారదులవారితో అన్నాడట, “నారదా! భగవంతుడు కైలాసంలోనో వైకుంఠంలోనో ఉంటాడంటారు. కానీ అవన్నీ కేవలం బ్రాంచాఫీసులు.

నేనుండేది భక్తుని హృదయంలోనే!” భగవాన్ బాబావారు చమత్కరిస్తూ చెప్పిన మాట ఇది. అంటే, స్వామి ఇప్పుడే ఇక్కడే ఉన్నారనే దృఢ నిశ్చయానికి మనం రావాలి.

గుళ్ళో శాస్త్రిగారు పురాణం చెప్తున్నారు. అది గజేంద్ర మోక్షం సన్నివేశం. ఎంత ఆయాస ప్రయాసలు పడినా మొసలి బారినుండి తప్పించుకోలేక విలవిలలాడుతున్న గజేంద్రుని పిలుపు విని గరుడవాహనంపై చక్రధారి విచ్చేసి రక్షించిన వైనాన్ని వివరిస్తున్నారు పండితులవారు. అది విని ఒక భక్తుడు, “అయ్యా! గజేంద్రుని కాపాడడానికి వైకుంఠం నుండి స్వామి వచ్చారంటున్నారు కదా! ఆ కొలనుకి వైకుంఠం ఎంత దూరంలో ఉందండీ?” అని ప్రశ్నించాడు. **“గజేంద్రుని పిలుపు వినిపించేంత దూరంలో ఉన్నది”** అని ఆ పండితులవారు జవాబిచ్చారు. అంటే, భగవంతుని అనుగ్రహమనేది మన భక్తి, ఆర్తి, భావములపైన ఆధారపడి ఉన్నదన్నమాట.

భగవాన్ బాబావారు ఒకసారి అన్నారు, మన దేహంలో కన్ను చెవికి ఎంతో సమీపంలో ఉన్నప్పటికీ కంటితో చెవిని చూడలేము కదా! మనకు, భగవంతునికి మధ్య ఉన్న అనుబంధం కూడా అలాగే ఉంటుంది. **“నీ వెంటా జంటా కంటా కనిపెట్టుకుని ఉన్నాను”, “నీలోనూ, నీపైనా, నీ క్రిందా, నీ చుట్టుప్రక్కలా ఉన్నాను”** అని ప్రకటిస్తూ భగవాన్ తమ నివాసస్థానం మన హృదయమే అని స్పష్టం చేస్తున్నారు. పైగా, **“నేను నీవాడిని, నీవు నావాడివి. నీవు నాలో ఉన్నావు, నేను నీలో ఉన్నాను, నేనూ నీవూ ఒకటే”** అన్నారు. ఇంతకంటే మించిన అద్వైత బోధ ఏముంది! ఎవరైనా భగవంతుడెక్కడ? అని ప్రశ్నిస్తే

భగవంతుడు లేనిదెక్కడ? అని బదులివ్వాలి. **ముక్కుపైనే ఉన్న కళ్ళజోడుకొరకు ఎక్కడెక్కడో వెతికినట్లు మనలోనే ఉన్న భగవంతుడికోసం అన్వేషిస్తున్నాం.** మన మెదలోనే ఉన్న బంగారు గొలుసుకొరకు చెమటలు పట్టేటంతగా వెతుకుతున్నట్లున్నది మన వాలకం. నిజానికి పోయిందా? లేదు కదా! కానీ, అది మెదలోనే ఉన్న సంగతి మరచిపోయాం. అలా ఉంది మన పరిస్థితి. మనం ఏ సాధన చేసినా చివరికి తేలేది ఏమిటంటే, మనలోనే ఉన్న దివ్యత్వాన్ని మనం గ్రహించడమే కదా! అదే ‘ఎటుక’ (ఎవేర్ నెస్) అంటే! తీర్థయాత్రలు, పూజాపునస్కారములు, యజ్ఞయాగాదులు, జపధ్యానములు ఎన్నైనా చేసుకోవచ్చు. తీర్థయాత్రలకని, దేవాలయాల సందర్శనకని వ్యయ ప్రయాసలకోర్చి ప్రయాణమవుతాం. తీరా గర్భగుడిని సమీపించి మూలవిరాట్టును దర్శించినప్పుడు ఏం చేస్తాం? భక్తిపూర్వకంగా కళ్ళు మూసుకొని నమస్కరిస్తాం. అనగా, దివ్యమంగళ విగ్రహరూపంలో మన ఎదురుగా ఉన్న స్వామి మన హృదయంలోనే ప్రతిష్ఠితుడై ఉన్నట్లు భావిస్తాము. **“దేవుడెక్కడనుచు దేవులాడగనేల? హృదయమందు లేడె ఈశ్వరుండు”** అన్నారు బాబావారు. బీరువా ఇనుపది. విలువ తక్కువ. దానిలోపల ఎంతో విలువైన బంగారునగలు, ముత్యాలసరాలు, వజ్రవైఘాత్యాలు భద్రపరచుకుంటాము. దీనిని ఉపమానంగా చెప్తూ, శరీరం ఒక బీరువావంటిదనీ, మానవతావిలువలనే బంగారు నగలు హృదయమనే ‘లాకర్’లో ఉన్నాయన్నారు.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా సేవాసంస్థలను స్థాపించినా, సంక్షేమ కార్యక్రమాలు చేపట్టినా, భగవాన్ సందేశం, ఆదేశం, ఉద్దేశ్యం ఒక్కటే - మనలోని దివ్యత్వాన్ని మనం గుర్తించేటట్లు చేయడమే! మబ్బలచాటున చంద్రుడున్నట్లు, నివురుచాటున నిప్పు ఉన్నట్లు, మట్టిలో మాణిక్యం ఉన్నట్లు మన పాంచభౌతిక దేహములోనే దివ్యత్వం దాగి ఉన్నది. మన కోరికలు, తాపత్రయాలు, అహంకార అసూయలు, ఆడంబరాలు... ఇలా ఎన్నైనా చెప్పవచ్చు; ఇవి మబ్బల వంటివి. వాటి చాటున ఉన్నాడు ‘చంద్రుడు’. నివురు వంటి బంధాలు, తాపత్రయాల మూలంగా నిప్పు సమానమైన ఆత్మ మరుగునపడింది. మాణిక్యంవంటి

ఆత్మతత్వాన్ని అరిషడ్వర్గాలనే మట్టి కప్పివేసింది. ఇవి తొలగించుకోవడమే సాధన. లేనిది రావడంగానీ, నీవు కానిది ఏదో అవడంగానీ ఏమీ జరగదు. అది ఎప్పుడూ ఉన్నదే, దాగి ఉన్నదే! నాడూ, నేడూ, ఎప్పటికీ ఉన్నదీ, ఉండేదీ ఆత్మతత్వమొక్కటే అని స్పష్టమవుతున్నది.

ఈ ఉదాహరణలన్నీ, చిలకల్లి చెప్పినట్లు అంటారే, అవిధంగా స్వామి మనకు చెప్పడం జరిగింది. కానీ, మనం ప్రాపంచికమైన కోరికలను తీర్చుకోవడంలో మన కాలాన్నీ కాయాన్నీ వినియోగించుకుంటూ, స్వామినికూడా మన కోరికలను తీర్చడంవరకే పరిమితం చేసుకొని, వారి దివ్యసందేశాన్ని విస్మరిస్తున్నాము. పర్యవసానంగా మనసు పిచ్చిగంతులు వేస్తున్నది. ఎక్కడికి పోతే ఏమీ లభిస్తుందో అని ఆరాటపడుతున్నది. **“జ్ఞానాదేవతు కైవల్యమ్”** అన్నట్లు జ్ఞానాగ్నిలో మన భ్రాంతులు, భ్రమలు దగ్ధం కావాలి. ఎక్కడో లేదు భగవంతుడు. ఇప్పుడే ఇక్కడే ఉన్నాడు. పవిత్ర బైబిల్ చెప్పినట్లు ఈనాటి మనిషి కళ్ళుండి చూడడం లేదు, చెవులుండి వినడం లేదు. “ఎక్కడో ఏదో ఉంది. ఎప్పుడో దానిని పొందాలి. ఏదో చేసేయాలి” అనే భ్రమలో జీవిస్తున్నాడు. కంటికి కనిపించనంతమాత్రాన దేవుడు లేడనుకోవద్దు అన్న సందేశంతో భగవాన్ రచించిన ఒక గీతమును ఈ సందర్భంలో చెప్పుకోవాలి. ఇది చాలు మనకు జ్ఞానోదయం కలుగడానికి.

**“ఉన్నాడయ్యా దేవుడున్నాడయ్యా
కన్నులకు కనిపించకున్నాడయ్యా
లోకాల చీకట్లు పోకార్చ రవిచంద్రు
దీపాలు గగనాన త్రిప్పుతున్నాడయ్యా
లక్షలాదిగ ఉన్న నక్షత్రములనెల్ల
నేలరాలృక మింట నిలుపుచున్నాడయ్యా”**

గురుత్వాకర్షణ శక్తికి ఏదైనా క్రిందపడవలసిందే! మరి లెక్కలేనన్ని నక్షత్రాలు ఆకాశంలో అలాగే నిలబడి ఉన్నాయి. నేల రాలటం లేదు. కారణం? కన్నులకు కనిపించని దేవుడే!

**“ఈ ధారుణీ చక్రమిరుసు లేకుండగా
ఎల్లవేళల త్రిప్పుచున్నాడయ్యా”**

బండి చక్రం తిరగాలంటే మధ్యలో ఇరుసు ఉండే తీరాలి. మరి నిరంతరం తన చుట్టూ తాను తిరుగుతూ సూర్యుని చుట్టూ తిరిగే భూమికి ఏ ఇరుసూ లేదు. ఎలా సాధ్యం? కనులకు కనిపించని దేవుడే కదా!

**“జీతబత్తెము లేక ప్రీతితో నరులకు
గాలికోసం సురిటీలు విసరేనయా”**

మనం శ్వాస పీల్చుకోవడానికి గాలి అవసరం. అది స్తంభిస్తే బ్రతుకే లేదు. అది ఎక్కడినుంచి జీవులకు లభిస్తున్నది? నిరంతరం ఎలా లభిస్తున్నది? కనిపించని దేవునివలననే కదా!

**“ఆధారమే లేక అల్లాడుచున్నట్టి
ఆకాశమును ఆపుచున్నాడయా”**

గొడుగుకు ఆధారం కర్ర. లేకపోతే అది నిలువదు. ఇంటికప్పుకి స్తంభాలు కావాలి. అఖిరికి పందిళ్ళకుకూడా గుంజలు ఉండాలి. లేకపోతే అవి మీద పడిపోతాయి. అలాంటప్పుడు విశాలమైన ఆకాశాన్ని పడిపోకుండా పట్టుకున్నదెవరు? కనిపించని ఆ దైవమే కదా!

**“పొంగిపొరలుచు వచ్చి భూమిపై పడకుండ
కదలిరాయని కాళ్ళు విరిచాడయా”**

ఎడతెరిపిలేని వర్షాలవల్ల నదులు, వాగులు, వంకలు, సహితం పొంగి మన ఊళ్ళని వరదనీటిలో ముంచి వేస్తాయి. ‘సునామీ’, ‘హుద్ హుద్’ తుపానులు సృష్టించిన భీభత్సం మనమెరిగినదే! అలాంటప్పుడు అనంతమైన, అగాధమైన మహాసముద్రాలని కట్టడిచేసి అవి పరిసరాలను ముంచివేయకుండా కాపాడుతున్నది ఎవరు? కనిపించని దేవుడే కదా!

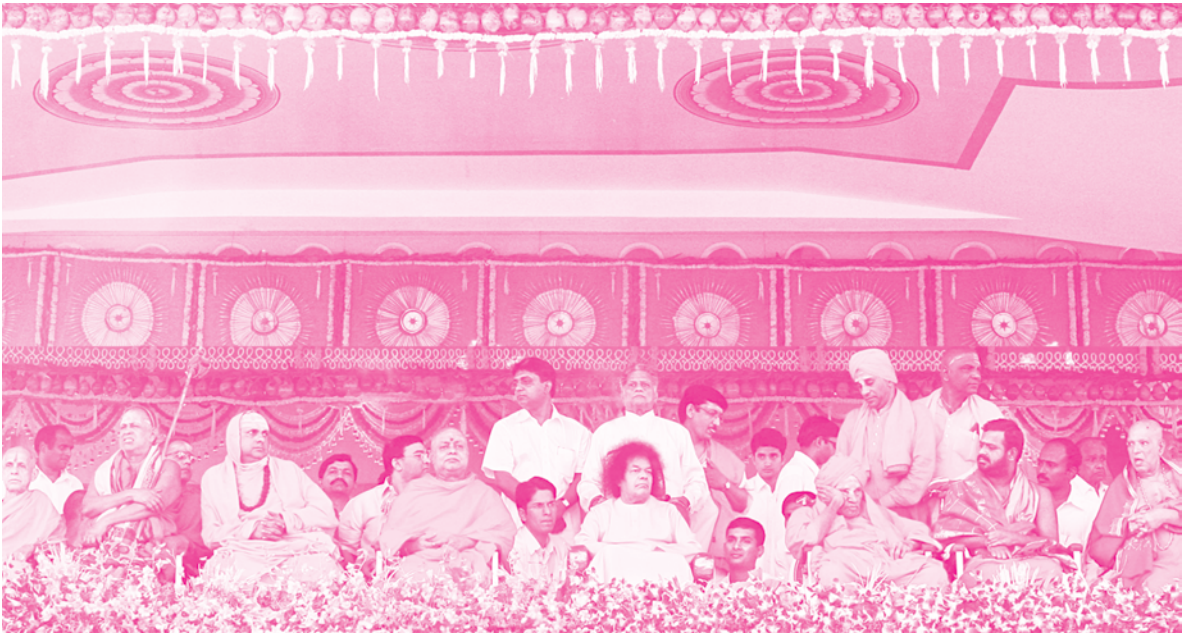
ఈ గీతమునకు ముగింపు ఎంత అద్భుతంగా ఉందో గమనించండి -

**“ఉన్నాడయా దేవుడున్నాడయా
కన్నులకు కనిపించకున్నాడయా
కనిపించకేమి చేస్తున్నాడయా?
తెరచాటు తానుండి తెరముందు ప్రజనుంచి
తైతక్కలాడించుచున్నాడయా”**

భగవంతుడు దేహధారియైనా, దేహపరిత్యాగం చేసినా ఆ కార్యక్రమం మారదు. యుగాలు మారినా, జగాలు కదిలినా, ఆ మహాసంకల్పం అజేయంగా, నిర్విరామంగా, అవిశ్రాంతంగా కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. అదే దైవశాసనం, దైవసంకల్పం.

(సశేషం)

జగద్గురువు, యోగీశ్వరేశ్వరుడు శ్రీ సత్యసాయినాథుడు

డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా పరమాద్భుతమైన అవతారము. ఆయన ప్రేమ అనిర్వచనీయము! ఆయన మహిమ అనంతము! ఆయన వైభవము అజరామరము! భగవాన్ బాబా జగద్గురువు! యోగీశ్వరేశ్వరుడు!

శ్రీ వేంకావధూత శ్రీ కొండమరాజుగారితో, “మీ వంశములో శ్రీమన్నారాయణుడు అవతరింపబోతున్నాడు” అని ప్రకటించింది శ్రీ సత్యసాయినాథునిగురించే.

ఆరవిందమహర్షి 24.11.1926నాడు పుదుచ్చేరిలోని ఆరవిల్లి ఆశ్రమంలో తపస్సమాధినుంచి బయటకు వచ్చి, ధ్యానమందిరంలో ఆశ్రమవాసులను సమావేశపరచి, “నా తపస్సు ఫలించింది. నిన్నటిరోజున శ్రీకృష్ణుడు ఈ భూమిపై అవతరించాడు. ఆయన అనంత దివ్యశక్తితో మానవుల భావాలను ఊర్ధ్వముఖంగా మళ్ళించి, ప్రతి ఒక్కరి హృదయంలోనూ దివ్యజ్యోతి వెలిగిస్తాడు!” అని

ప్రకటించిందికూడా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి గురించే.

కుంభకోణంలోని శివప్రకాశ ఆనందగిరి అనే మహాయోగి, “యోగులమైన మేమందరం ప్రార్థింపగా దైవము ఈ సాయి రూపమున అవతరించినాడ”ని ఆనంద పరవశులయ్యారు.

కాళహస్తి శుకబ్రహ్మశ్రమాధిపతులు శ్రీ విద్యా ప్రకాశానందగిరిస్వామి, “కేవలం శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దర్శనంచేతనే, ఉపదేశాలచేతనే ఎందరో ఉత్తములుగా పరివర్తనం చెందుతున్నారు. ధర్మసంస్థాపనం అంటే ఇదే! దుఃఖంతో ఉన్న మానవాళికి శాంతిసౌభాగ్యాలను అనుగ్రహించడం ప్రపంచానికి స్వామి చేస్తున్న సాటిలేని సేవ. బాబా ఈ ప్రపంచంలో జన్మించడం తమ దివ్య సంకల్పంవల్ల తప్ప మరొకటి కాదు” అన్నారు.

రష్యా దేశస్థుడు ఉల్ఫ్ గ్రెగరీ మెస్సింగ్ బాబాను చూసి, “ఎంత పవిత్రుడు! ఎంత పవిత్రుడు! భగవంతుడు మానవాకారంలో అవతరించాడు” అని పరమానందం పొందాడు.

రమణ మహర్షి శిష్యులైన అభేదానంద బాబావారి సన్నిధికి విచ్చేసినప్పుడు బాబావారు ఆయనను ప్రేమతో స్పృశించిన వెంటనే వృద్ధాప్యముచే బలహీనములైన అభేదానంద అవయవములన్నీ శక్తిమంతములయినాయి. అభేదానందస్వామి ప్రశాంతి నిలయం నుండి బయలుదేరటప్పుడు వారికి భగవాన్ బాబా మురళీ కృష్ణునిగా దర్శనం అనుగ్రహించారు.

రమణ మహర్షి మరొక శిష్యులైన అమృతానందకు బాబా స్వర్ణమహాగణపతిగా దర్శనం ప్రసాదించి ఆయనకు దివ్యానందానుభూతిని కలిగించారు. వేదోద్ధరణకు తన వంతు కృషి ఏమీ చేయలేకపోయానే అని ఆయన చివరి దశలో బాధపడుతున్నప్పుడు బాబా ఆయనతో, **“నీవు దానినిగురించి చింతించకు. వేదోద్ధరణ నా కర్తవ్యము. అందుకే నేనవతరించినది”** అని చెప్పి ఆయనకు ఆనందం కలిగించారు. ఈనాడు దేశ విదేశాలలో శ్రీ సత్యసాయి భక్తుల గృహములలో, సాయిమందిరాలలో వేద పారాయణాలు, రుద్రాభిషేకాలు, అతిరుద్ర మహా యాగాలు, చండీహోమము, గణపతీహోమము, ఆయుష్వ హోమములు ఎంత వైభవోపేతముగా జరుగుతున్నాయో మనము చూస్తూనే ఉన్నాము.

ఏర్పేడు వ్యాసాశ్రమ పీఠాధిపతి శ్రీ విద్యానందస్వామి ప్రశాంతి నిలయం వచ్చి బాబాను దర్శించి, “ఆపన్నులను ఆదుకొనడంలో బాబా సాక్షాత్తు శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామియే” అని ప్రకటించారు.

ఎందరో యోగులకు గురువైన శ్రీ శివానందసరస్వతి బాబాను దర్శించి బాబా దయతో ఆరోగ్య భాగ్యమును పొందారు. వారి శిష్యులైన స్వామి సదానంద, స్వామి సచ్చిదానందలు, “బాబా సృష్టి స్థితి లయములను తమ అధీనమునందుంచుకున్న పరబ్రహ్మస్వరూపులు” అని తెలియజేశారు.

ద్వారకాకొండలలోని సిద్ధమహాపురుషుడు చంద్రయోగి మహాదయులు పెద్దబొట్టమ్మతో, “నీ గోపాలుడు ఇప్పుడు వేరే రూపంలో నీకు దర్శనమిస్తాడు. నీవు ఆయన చెంతనే నివసిస్తావు” అని తెలియజేశారు.

కారుణ్యానందస్వామి భగవాన్ బాబావారిని బాలకృష్ణునిగా దర్శించి దివ్యానందము ననుభవించారు. “బాబా సకల దేవతాస్వరూపముల సమైక్యస్వరూపం” అని వారు అన్నారు.

హిమాలయ మహాయోగి, సిద్ధపురుషులు శ్రీరామ్లాల్ ప్రభువులు భగవాన్ బాబాను త్రిమూర్త్యాత్మక పరాశక్తిగా అభివర్ణించారు. సరేశ్వర్ ఆశ్రమాధిపతి స్వామి రంగావధూత “బాబా కలియుగ అవతారపురుషుడు” అన్నారు.

హిమాలయాలలో ఉండే కృష్ణదాస్బాబా శ్రీ సత్యసాయినాథుని ఆజ్ఞపై మహారాష్ట్రలోని రేవ్‌దండా జిల్లాలో, చౌల్ గ్రామంలో కొండమీద దత్తాత్రేయ మందిరంలో పూజారిగా ఉంటూ, బాబా ఇచ్చిన అక్షయ విభూతి భరిణలోని విభూతిని ప్రతి గురువారము ఆ మందిరానికి చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలనుండి వచ్చే ప్రజలకు ఇస్తూ, ఎన్నో సంవత్సరాలు ఆ సేవలో తరించారు.

గుజరాత్‌లోని అఘోరానందజీ మహారాజ్, “బాబా మానవరూపంలో అవతరించిన భగవంతుడు” అన్నారు. జామ్‌నగర్ రాజదంపతులు శ్రీ దిగ్విజయసింగ్, మహారాణి శ్రీమతి గులాబ్ కుంవెర్బాలను భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహ పరిధిలోనికి తీసుకువచ్చిన మహానుభావుడు ఈయనే.

భగవాన్ బాబావారు హృషీకేశ్ పర్యటించినప్పుడు హిమాలయాల్లోని వసిష్టగుహలోకి వెళ్లి వృద్ధ తపస్వి పురుషోత్తమానందులకు జ్యోతి అనంతపద్మనాభస్వామిగా దివ్యదర్శనం అనుగ్రహించి పరమానందం కలిగించారు. వారి శిష్యుడు మాధవానందస్వామికి ఏకాంత సంభాషణలో గోదావరి తీరంలో ముక్తేశ్వరం ఆశ్రమంలో ఉంటూ ఆపన్నులను ఆదుకొంటూ ఉండమని మార్గనిర్దేశం చేశారు.

భగవాన్ సన్నిధిలో స్వామి పురుషోత్తమానంద మరియు స్వామి శివానంద సరస్వతి

మహారాష్ట్రలోని వజ్రేశ్వరి ఆశ్రమయోగి శ్రద్ధానందులకు భగవాన్ బాబావారు తమ ఛాతిపై శ్రద్ధానందుల గురువులైన నిత్యానందులవారి దర్శనం కలిగించి వారికి కనువిప్పు కలిగించారు.

ఢిల్లీ వాస్తవ్యులు గోయల్ మహాశయులు బాబా ఆదేశానుసారం తమ ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి హర్యానాలోని సోనిపట్ జిల్లాలో భిగాన్ అనే గ్రామంలో ఆశ్రమం పెట్టుకుని సిద్ధేశ్వర్ బాబాగా యోగ జీవితం గడుపుతూ వచ్చారు. ఆయన భక్తుల్ని ఆశీర్వదించేటప్పుడు, “బాబాయే రాముడు! బాబాయే కృష్ణుడు! బాబాయే శివశక్తిస్వరూపుడు! ఆయన పరిపూర్ణ అవతారమూర్తి! ఇది నేను నా అనుభవంతో చెబుతున్నాను. మీరు మీ ఇంటి పనులు చూసుకుంటూ బాబాను ప్రార్థిస్తూ ఉండండి. ఆయన మిమ్మల్ని ఈ జనన మరణ చక్రం నుండి తప్పక తరింపజేస్తారు” అనేవారు.

కొమరగిరి ప్రహ్లాదస్వామి, “భగవాన్ బాబా యోగీశ్వరేశ్వరులు, అవతారపురుషులు! వెళ్ళి వారిని దర్శించుకోండి” అని తమ దగ్గరకు వచ్చిన భక్తులకు చెప్పేవారు. మాతృశ్రీ కృష్ణాబాయి బాబాను పరబ్రహ్మ స్వరూపంగా భావించారు. శిరిడీ సాయి నాథుణ్ణి చివర్లో సేవించిన సిమ్లావాసిని మాతాజీ కృష్ణప్రియ, సాకోర్లోని ఉపాసనీబాబా శిష్యురాలు గోదావరీమాత భగవాన్ బాబావారిని శిరిడీ సాయి పునరవతారంగా గుర్తించారు.

రామేశ్వరానికి చెందిన కవియోగి శుద్ధానందభారతి బాబాను దివ్యమాతగా పేర్కొన్నారు. బాబావారు ఆయనతో, “శుద్ధానందా! నీవు చివరకు గమ్యస్థానం చేరుకున్నావు. యోగుల కుటుంబంలో పుట్టి ఎందరో యోగులతో కలసి తపస్సు చేశావు. నీవు ఇప్పుడు ఈశ్వరుణ్ణి దర్శించుకున్నావు. ఇకనుంచి యోగులను, యోగ సమాజమును విడిచిపెట్టి ముక్తుదవుగా ఉండు” అన్నారు.

ఇండోనేషియాలో పదివేలమంది బౌద్ధ శిష్యులకు గురువు అషిన్ జినరక్తిత్ పుట్టపర్తి వచ్చి బాబా దర్శనం చేసుకున్నారు. ఆయన ప్రతి బౌద్ధుణ్ణి తమ జీవిత కాలంలో ఒక్కసారైనా బాబా దర్శనం చేసుకొని తరించమని హితవు పలికారు.

బ్రెజిల్లోని స్పిరిటిజమ్ కి చెందిన రైవాల్తో ప్రశాంతి నిలయం వచ్చి భగవాన్ బాబా దర్శనం ప్రసాదించే సమయంలో ఆకాశంలో దేవతలు బాబా దర్శనం చేసుకోవడం చూసి దిగ్భ్రాంతి చెందారు.

అనేక వేలమంది శిష్యులను కలిగియున్న ఎందరో గురువులకు గురువుగా బాబా జగద్గురువు! దివ్యశక్తి సంభరితులైన యోగులకు, యోగీశ్వరులకు అధిపతిగా బాబా యోగీశ్వరేశ్వరులు! ❖

“త్యాగ సాయి”

(సాయి త్యాగమే భక్తుల పాలిటి మహాయోగము)

“సాయిదాసు”

“ప్రవక్తకు రెండు హృదయాలుంటాయి. అందులో ఒక హృదయం మన దుఃఖాలకు, వ్యథలకు బాధపడి నెత్తురోడుతుండగా, మరొక హృదయం మన దోషాలనూ, దుష్కర్మలనూ క్షమతో సహిస్తూ భరిస్తూ ఉంటుంది” అని దృఢముగా వాక్రుచ్చారు ఖలీల్ గిబ్రాన్.

“ఈ ప్రపంచాన్ని రక్షించడానికి వచ్చినవాడు ఈ ప్రపంచ బాధలనుకూడా పంచుకుంటాడు” అని చాటారు యోగి శ్రీ అరవిందులు.

భక్తులపై భగవాన్ బాబావారికి గల కరుణ తెలుసుకోవడానికి అలవికానంత లోతైనది. తమ భక్తులు అనుభవించవలసిన వ్యాధులను, బాధలను - తుదకు మృత్యువునుకూడా - తామే స్వీకరించి, వాటిని తమ దేహంతో అనుభవించడంద్వారా ఆయా భక్తులను రక్షించి కాపాడిన సంఘటనలు వారి దివ్యజీవితంలో అసంఖ్యాకముగా మనకు కనిపిస్తాయి. బాబావారు జోక్యం కల్పించుకొని భక్తులను రక్షించిన ఉదంతాలు, ఆ తరువాతి కాలంలో స్వయంగా వారు వెల్లడి చేసినప్పుడు మాత్రమే ప్రపంచానికి తెలియగలవు. ఇప్పుడు మనము ఆ త్యాగసాయి తమ ప్రేమానుగ్రహాలతో భక్తుల పాలిటి మహాయోగములుగా ప్రసాదించిన అటువంటి కొన్ని ఉదంతాలను కృతజ్ఞతతో తెలుసుకుందాం.

ఎపెండిక్స్ - అద్భుత లీల

1970 డిసెంబరు 7వ తేదీ సాయంత్రానికి తమ భక్త బృందంతో గోవా చేరుకొని, అప్పటి గోవా గవర్నర్ శ్రీ నకుల్ సేన్ అతిథిగా వారి రాజభవనంలో ఆ రాత్రి విశ్రమించినప్పటినుండే స్వామి విపరీతమైన కడుపు నొప్పితో బాధపడసాగారు. 8వ తేదీన బాధ తీవ్రమైంది. గవర్నర్ దంపతులు ఆందోళన చెంది ప్రభుత్వ వైద్య నిపుణుల బృందాన్ని పిలిపించగా, వారు అది ‘ఎక్యూట్ ఎపెండిసైటిస్’గా నిర్ధారించారు. వెంటనే శస్త్రచికిత్స చేయకపోతే ఎపెండిక్స్ బ్రద్దలై ప్రాణాపాయం కలుగుతుందని చెప్పారు. కానీ, స్వామి ఏవిధమైన చికిత్సకూ అంగీకరించలేదు. అంతటి బాధలోనూ

తమగురించి ఆందోళన చెందుతున్న భక్తజన బాహుళ్యానికి డిసెంబరు 10వ తేదీ సాయంత్రం దర్శన మిస్తామని కస్తూరిగారిచేత ప్రకటించజేశారు. తాము అన్న మాటను అనుసరించి 10వ తేదీ మధ్యాహ్నం ‘తాజా పుష్పం’వలె బయటకువచ్చి ‘ఎపెండిక్స్’ బయటకు వెలువడిందనే సంతోషకరమైన వార్తను భక్తబృందానికి ప్రకటించారు. వైద్యులంతా ఆశ్చర్యచకితులై వైద్య చరిత్రలోనే అత్యద్భుత ఘటనగా దానిని పేర్కొన్నారు. ఆ సాయంత్రం అచ్చట సమావేశమైన వేలాది భక్తుల నుద్దేశించి తాము గావించిన దివ్య ప్రసంగంలో భగవాన్ అప్పటి తమ పరిస్థితిని, అందుకు గల కారణాలను వివరించిన తీరు, వారి దివ్యవాక్కులలోనే.....

సంకల్పముననే పోతుంది. దానితో నాకెట్టి సంబంధమూ లేదు. దానివలన నాకేమీ కాదు. నేను దీనిని ప్రేమతో తీసుకున్నాను. ప్రేమకు నొప్పి తెలియదు.

“ఈ సంఘటనను మీరు లీల అనుకుంటున్నారు. కానీ, ప్రతి కార్యమును ఒక లీలగానే గుర్తించండి. భగవంతుడు లేడు అనువారిని, ఇట్టి అద్భుత సంఘటనల ద్వారా దైవోన్ముఖులను చేయవలసి ఉంటుంది.”

“గడచిన రెండు రోజులలో మీరు చూచిన వ్యాధి, నాకు నేనుగా ఈ శరీరంపై రప్పించుకొన్నది. విచక్షణతోసహా తన సర్వస్వమును నాకు అర్పించిన ఒక భక్తుణ్ణి నేను రక్షించ వలసివచ్చింది. అతని వ్యాధిని నేను తీసికొని అనుభవించాను. ఇంక, ఈ వ్యాధి అతనిలో తిరగబెట్టకుండా చేశాను. నేనావిధముగా చేయకుండిన ఆ భక్తుడు జీవించియుండేవాడు కాదు. అతడు మంచి ఆరోగ్యంతో జీవించుట - నేనాతనిని నియోగించిన పవిత్ర కార్యాచరణకు అవసరము. భక్తిప్రపత్తులు కలిగినవారిని ఆదరించి, అనుగ్రహించుట నా అవతార కార్యక్రమాలలో ఒకటి.

“ఎపెండిక్స్ బాగా వాచినది. అది ప్రణముగా మారింది. శస్త్ర చికిత్స తప్ప గత్యంతరము లేదు. అతడు దానిని తట్టుకొని బ్రతుకలేదని నాకు తెలుసు. అట్టివారి బాధలను తొలగించి రక్షించుటకేకదా, నేనీ శరీరముతో వచ్చినది. ఈ శరీరమెప్పుడూ ఆరోగ్యముగానే ఉంటుంది. వ్యాధి ఈ శరీరమును తాకదు. ఏ వ్యాధికూడా ఈ శరీరమునేమీ చేయలేదు.

“కొన్ని సమయములందు ఏ వ్యాధియైనను వచ్చినట్లుండిన, అది ఇతరులదేకాని నాదికాదు. నమ్మండి. నా సంకల్పముననే వస్తుంది, నా

విరిగిన తుంటి - ఓణం దివ్య ప్రసంగం

1988 ఆగస్టు 20 శనివారం తెల్లవారుఝామున స్వామి తమ స్నానాల గదిలో జారిపడగా, తుంటి ఎముక విరిగినట్లు గుర్తించి, నాలుగు వారాలపాటు స్వామి పూర్తిగా విశ్రాంతి తీసుకోవాలని డాక్టర్లు ప్రార్థించారు. కానీ తమకు ఏమాత్రం విశ్రాంతి అవసరం లేదనీ, తమ కార్యకలాపాలను ఎప్పటివలెనే నిర్వహిస్తామని స్వామి తమ నిర్ణయాన్ని ప్రకటించారు. ఆగస్టు 26వ తేదీ సాయంత్రం పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంకు విచ్చేసి, కేరళవారి ముఖ్య పండుగ ‘ఓణం’ సందర్భంగా గంటన్నరసేపు నిలబడియే తమ దివ్యప్రసంగాన్ని భక్తులకు అందించి, విశ్రాంతి కలిగించారు భగవాన్. ఆనాటి ప్రసంగంలో భగవానులు కురిపించిన వాక్సుధా బిందువులు కొన్ని...

“ఒక్కొక్క సమయంలోపల మరొకరి బాధను నేను తీసుకొంటూంటాను. ఈ ట్రబుల్స్ తీసుకోవడం కూడను నా ఆనందంవల్ల తీసుకొంటున్నానేగానీ, దానికి ఏమాత్రం ఫోర్స్ లేదు. నా జీవితమే నా సందేశం అని చూపే నిమిత్తమై ఇన్నిరకములైన నిగ్రహానుగ్రహములు ప్రదర్శిస్తున్నాను.

“ఆగస్టు 20నాడు ... బాత్రూమ్‌లో కాలు జారిన తక్షణమే తల క్రిందపడిపోయింది. ఆసుపత్రిలో ఎక్స్‌రే తీయాలన్నారు డాక్టర్లు. నేనక్కడికి రావడానికి వీలేదన్నాను. ఈ విరిగిపోయిన హిప్‌జాయింట్ (తుంటి) ఎముకను ఎవరూ

టచ్ చేయడానికి కానీ, లేక కదిలించడానికి కానీ వీలుకాదు. కాలు క్రిందమోపటానికి వీలుకాదు. కానీ, కేరళనుండి ఇన్ని వేలమంది భక్తి ప్రపత్తులతో వచ్చి ప్రశాంతి నిలయం చేరితే, నేను లోపల కూర్చోవడం - ఇది నా ధర్మం కాదు. అందరినీ సంతోషపెట్టే నిమిత్తమై నేను వారిని తప్పక చూస్తానన్నాను... ఈ ప్రతి ఒక్కటి కూడను భక్తులకు అందించే ఆదర్శములే. ఇది మీకు నేర్పించే నిమిత్తము నేను ఈనాడు మీతో మాట్లాడుతున్నాను. స్వామికి ఏ బాధలూ లేవు. మీరు ఏమాత్రం విచారించనక్కర్లేదు. నామస్మరణ చేయండి.”

ప్రాణాంతక ప్రమాదం నుండి విద్యార్థికి రక్షణ

1999 జనవరి 11వతేదీ ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థల వార్షిక సాంస్కృతిక క్రీడోత్సవాల ప్రారంభ సమయంలో ఒక విద్యార్థికి సంభవించవలసి యుండిన ఘోర ప్రాణాపాయ ప్రమాదాన్ని భగవాన్ తమ దేహంపైకి తీసుకొని, ఆ విద్యార్థిని కాపాడారు. ఆ క్రీడోత్సవాల ముగింపు సమావేశంలో అనుగ్రహించిన తమ దివ్యోపన్యాసంలో ఈ సంఘటన గురించి విపులంగా ఇలా వివరించారు...

“నేను 11వతేదీ ఉదయం స్టేడియంలో ప్రవేశించే సరికి రెండు లారీలు కనిపించాయి. ఆ లారీలకు ఎత్తైన ఇనుప కడ్డీలను కట్టిపెట్టారు. కానీ ఆ సమయంలో ఒకటి ఊడిపోయే స్థితిలో ఉన్నది. అంత ఎత్తునుండి క్రిందపడితే ఆ పిల్లవాని తల, వెన్నెముక దెబ్బతింటాయి. ఇలాంటి ప్రమాదాలు సంభవించకూడదని నేను సంకల్పించుకొని, వెంటనే డ్రైవర్ కి చెప్పి (నా) రథాన్ని నిలిపాను. నేను లేచి, వైస్ ఛాన్సలర్ ను పిలిచి అతనితో మాట్లాడేలోపల... అదంతా ఒక మాయ... డ్రైవర్ పొరపాటున ‘క్లచ్’ వదిలిపెట్టాడు. ఉన్నట్లుండి రథం ఒక్కతూరి కుదుపుకు గురి కావడంతో నేను పడిపోయాను. అప్పుడు నా

వెన్నెముకకు, తలకు, చేతికి పెద్ద ప్రమాదం జరిగింది. పిల్లవానికి జరుగవలసినదాన్ని నేను తీసుకున్నాను. కానీ నాకు తగిలిన గాయాలు ఎవ్వరికీ కనిపించకుండా చేసుకున్నాను.... ఇక్కడ డివినిటీయొక్క శక్తిని మీరు గుర్తించాలి. సాధారణంగా లోపల గాయం తగలడానికి ముందు పైన చొక్కా చిరగాలి కదా! పైన చొక్కా ఏమాత్రం చిరగలేదు. కానీ, చేయిపై మాత్రం కత్తితో కొట్టినట్లుగా గాయం అయింది. వెన్నెముకకు పెద్దగా ప్రమాదం జరిగింది. ... నేను రథం దిగి స్టేజీపైకి నడుచుకుంటూ పోయే సమయంలో నాకు ప్రమాదం జరిగిన సంగతి ఎవ్వరికీ తెలియకూడదని సంకల్పించుకున్నాను. ఎలాంటి పరిస్థితిలోనూ నేను అలసటనుగాని, బాధనుగాని, నొప్పినిగాని ఎవ్వరికీ చూపను. ... ఆ ఫైర్ మీద ఐదు గంటలు కూర్చున్నాను. ఇంకొక మానవ శరీరమే అయితే ఒక్క క్షణమైనా ఆ ఫైర్ పైన కూర్చోవడానికి వీలయ్యేది కాదు. కాలుతీసి కాలుపెట్టడానికికూడా సాధ్యమయ్యేది కాదు. ‘షాక్’ కొట్టినట్లుగా ఉండినది నాకు. ‘నేనే కరెంటునైనప్పుడు నాకు షాక్ కొట్టడమేమిట’ని దానిని ఏమాత్రము లెక్కచేయలేదు.

“కార్యక్రమాలన్నీ పూర్తి అయిన తరువాత కారులో కూర్చొని మందిరానికి తిరిగి వచ్చాను. ఇక్కడికి వచ్చేంతవరకు నాకు ప్రమాదం జరిగిన సంగతి ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఇదేవిధంగా పిల్లలకోసంకానీ, భక్తులకోసంగానీ ఎన్ని రకములైన బాధలో నేను తీసుకొంటూ ఉంటాను... ఎందుకోసం మీకీనాడు ఇదంతా చెబుతున్నానంటే, నేను ఎవరైనా భక్తునికి అభయం ఇచ్చినప్పుడు, వాడు నా ఆజ్ఞాప్రకారం నడుచుకున్నప్పుడు, వానికోసం నేను దేన్నైనా (!) అర్పితం చేస్తాను. విద్యార్థులకుగాని, పబ్లిక్ కిగాని డివినిటీయొక్క శక్తి అర్థం కావడానికి చెబుతున్నానుగాని, లేకపోతే చెప్పను.”

బాలుని దవడవాపు - స్వీకరించిన స్వామి

2002 జూలై 21 నాడు ప్రశాంతి నిలయంలో నిర్వహింపబడిన రెండు రోజుల అంతర్జాతీయ సేవాసమ్మేళన ప్రారంభోత్సవ కార్యక్రమంలో భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్యసందేశాన్ని అందించవలసి యుండినది. అప్పటికి కొద్దిరోజులుగా స్వామి దవడవాపు, గొంతునొప్పులతో మాటకూడా రాని స్థితిలో ఉండినారు. భగవాన్ ఆరోగ్య పరిస్థితికి నిర్వాహకులు ఎంతో ఆవేదన చెందారు. అయినా లెక్కచేయకుండా ఆనాటి కార్యక్రమంలో తమ దివ్యసందేశము నందించారు స్వామి. ఆ ప్రసంగంలో తమ దేహస్థితిని వివరిస్తూ ఇంకా ఇలా చెప్పారు....

“ఇటీవల ఒక బిడ్డకు దవడపైన వాపు వచ్చింది. ఆ బిడ్డ భరించలేనంత బాధననుభవిస్తున్నాడు. డాక్టర్‌కి చూపిస్తే, ఆ వాపు ఇరవై, ఇరవై ఐదు రోజులు ఉంటుందన్నాడు. వాడు ఏడుస్తున్నాడు పాపం! నేను లోపలికి పిలిచాను. “నీవు ఏడ్వవద్దు. స్వామి నీ వెంట ఉన్నప్పుడు ఎందుకు ఏడుపు?” అని చెప్పి ఒక స్వీటు సృష్టించి తినిపించాను. ఆ బాధను నేను తీసుకున్నాను. ఇది నా దేహమని నేననుకుంటే నాకు బాధ ఉంటుంది. కానీ, ఇది నా దేహము కాదు, మీ దేహము. మీ దేహాలన్నీ నావి. కనుక, మీ బాధల్ని నేను తీసుకుంటాను. అది నా కర్తవ్యము. ఇది నా దేహము కాదు కనుక, దీనిని నేను లక్ష్యము చేయను. ఈరీతిగా ప్రతిదీ నేను అనుభవించి మీకు బోధ చేస్తున్నాను. నా జీవితమే నా సందేశము. అయితే, కొన్ని విషయాలను నేను పబ్లిక్‌గా చెప్పటానికి వీలుకాదు. అడ్వర్టైజ్ చేసుకోవడం నాకు ఎప్పుడూ ఇష్టం ఉండదు. ప్రతి చిన్న విషయాన్ని నేను ముందు ఆచరించి అనుభవించి మీకు అందిస్తున్నాను.”

నాది ఎప్పటికీ పరిపూర్ణ త్యాగమే!

“ఈనాడు వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞమునకు పూర్ణాహుతి జరిగింది. పూర్ణాహుతి అనగా ఏమిటి? పరిపూర్ణమైన త్యాగమే! నాది ఎప్పటికీ పరిపూర్ణ త్యాగమే! ‘ఇప్పుడు చేశాను, రేపటికి లేదు’ అనేది లేదు. అర్థం చేసుకోగలవారికి ఇది తప్పక తెలుస్తుంది” అని 2008 అక్టోబరు 9వ తేదీ గురువారంనాడు తమ విజయదశమి దివ్యసందేశంలో భగవాన్ సెలవిచ్చారు.

స్వామి సాక్షాత్తు కారుణ్య జలపాతమే!

అవతారమూర్తులూ, ప్రవక్తలూ, అభిషిక్తులూ అగు దివ్యపురుషులు తమ జీవితాల్లో భౌతికమైన బాధలను అనేకము అనుభవిస్తున్నట్లు కనిపిస్తుంది. “ఈ ప్రపంచానికి దాని బాధలనుండి స్వస్థత కలిగించడానికి, నయము గావించడానికి వచ్చిన అవతారమూర్తి తనకు తానే ఎందుకు నయము చేసుకోరు?” అని భగవాన్ బాబావారిని ఎవరో ప్రశ్నించగా, అందుకు సమాధానము చెప్పతూ, “దివ్యపురుషులూ, మహనీయమూర్తులూ బాధలు అనుభవిస్తున్నట్లు కనిపించినా వాస్తవముగా వారికి బాధలు ఉండవు. ఎందుకంటే, వారు దేహభావమునకూ, దేహస్మృతికీ అతీతులు; వాటిని అధిగమించినవారు. కానీ, వారుకూడా ప్రపంచం వేటినైతే బాధలుగా పరిగణిస్తుందో, అట్టి బాధలను అనుభవించడం తప్పనిసరి, అవసరంకూడా. ఎందుకంటే, వైరాగ్యమును గురించిన ఉత్తమ ఆదర్శములను ప్రపంచానికి అందించటానికి, ఆధ్యాత్మిక శక్తియొక్క వైభవమునూ, మహిమను, ప్రాభవమునూ, ప్రకాశమునూ ప్రపంచానికి తెలియజేయడానికి” అని సెలవిచ్చారు భగవాన్.

“ఈ ప్రపంచాన్ని పాపాల భారమునుండి విముక్తము చేయడానికి నేను వచ్చాను” అని ఒకసారి స్వామి ప్రకటించారు. అవునుకదా! భగవానుల దివ్య జీవితం అనంతంగా జాలువారే కారుణ్య జలపాతమే! కారుణ్య నిర్ధరమే! సందేహం లేదు. ❖

తిరుమలలో శ్రీవారి సేవ

ఎస్.జి. చలం (తెలుగు రాష్ట్రాల శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ అధ్యక్షులు)

ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వామి దేవాలయము భారతదేశంలో గల సుప్రసిద్ధ పుణ్యక్షేత్రాలలో ఒకటి. ప్రతి సంవత్సరం మూడు కోట్లకు పైగా భక్తులు స్వామివారిని దర్శించుకొని తరిస్తున్నారు. 1932లో వ్యవస్థాపింపబడిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం (తి.తి.దే.) శ్రీవారి ఆలయానికి, ఇతర దేవాలయాలకు సంబంధించిన వివిధ ఆధ్యాత్మిక కార్య కలాపాలను, పరిపాలనా వ్యవహారాలను పర్యవేక్షిస్తున్నది. తి.తి.దే.కు సంబంధించిన వివిధ శాఖలలో పని చేస్తున్న వేలాది ఉద్యోగులు నిరంతరం యాత్రికులకు అత్యున్నతమైన సేవలనందించడంలో నిమగ్నులై ఉన్నారు.

1998లో అప్పటి తి.తి.దే. కార్యనిర్వహణాధికారి అయినటువంటి శ్రీ ఐ.వి. సుబ్బారావుగారి సూచన మేరకు తి.తి.దే.లోని ఉన్నతాధికారుల బృందం ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చి, స్వామివారిని దర్శించుకొని ఇక్కడ అత్యంత శ్రద్ధతో, భక్తితో, క్రమశిక్షణతో సేవాదళ్ చేస్తున్న సేవలను పరిశీలించి, ఇటువంటి సేవలను తి.తి.దే.లో కూడా అమలుచేయాలని నిర్ణయించి, 2000వ సం॥లో “శ్రీవారి సేవ” పేరుతో ఒక స్వచ్ఛంద సేవాకార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించింది. ఇందులో భాగంగా వివిధ రాష్ట్రముల నుండి వేలాది స్వచ్ఛంద సేవకులు తిరుమలకు విచ్చేసి పలు సేవాకార్యక్రమాలలో పాల్గొంటున్నారు. యాత్రికుల రద్దీని క్రమబద్ధీకరించడం, భక్తులకు మంచినీటి సరఫరా, ప్రసాద వినియోగము, భోజనశాల సేవలు, భద్రతా ఏర్పాట్ల పర్యవేక్షణ, పూలదండల తయారీ, పుస్తక విక్రయశాల నిర్వహణ, ఆర్థిక సేవల టిక్కెట్లు విక్రయం, పరకామణిసేవ, లడ్డూ ప్రసాద విక్రయం, కల్యాణకట్ట సేవ మొదలైనవాటిలో ఇంతవరకు సుమారు 8 లక్షలమంది

స్వచ్ఛంద సేవకులు పాల్గొనడం జరిగింది. ఇంతేగాక గోవిందరాజస్వామి ఆలయం, కపిలేశ్వరస్వామి ఆలయం, పద్మావతి అమ్మవారి ఆలయం, కల్యాణవేంకటేశ్వరస్వామి ఆలయాలలోనూ, గోశాల, ఆసుపత్రులు, నిఘావిభాగం, రిసెప్షన్ విభాగాల్లో కూడా సేవలు అందించే అవకాశం కల్పించారు. ప్రతి దినం సుమారు 1300 మంది స్త్రీలు, 700 మంది పురుషులు నిర్ణీత వేళల్లో వివిధ విభాగాల్లో సేవలందిస్తున్నారు. ఈరీతిగా ‘శ్రీవారి సేవకులు’ తి.తి.దే. పరిపాలనా యంత్రాంగానికి తమ సహాయ సహకారముల నందిస్తూ ఒక విశిష్టమైన పాత్రను నిర్వహిస్తున్నారు.

తిరుమలకు వచ్చే యాత్రికులకు మరింత మెరుగైన సేవలందించే నిమిత్తమై 2015 డిసెంబరులో తి.తి.దే. కార్యనిర్వహణాధికారి డా॥ డి. సాంబశివరావు, ఐ.ఏ.ఎస్. గారి చొరవతో తి.తి.దే. అధ్యక్షులు శ్రీ చదలవాడ కృష్ణమూర్తిగారు ప్రశాంతి నిలయం సందర్శించి శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ మరియు శ్రీ జి.ఎస్.ఆర్.సి.వి. ప్రసాదరావుగార్లతో సంప్రదింపులు జరిపారు. తత్ఫలితంగా తిరుమలలో ‘శ్రీవారి సేవ’లో పాల్గొనే స్వచ్ఛంద సేవకులకు ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ రాష్ట్రాల శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థవారు ఒక క్రమపద్ధతిలో శిక్షణ ఇవ్వడానికి నిర్ణయించడమైనది.

ముందుగా ఉభయ రాష్ట్రాల అధ్యక్షులు శ్రీ ఎస్.జి. చలం నేతృత్వంలో ఒక బృందం తిరుమలను సందర్శించి, శ్రీవారి సేవకు సంబంధించి ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న అంశాలు, వాటిని మెరుగుపరచడానికి గల అవకాశాలను అధ్యయనం చేసిన తరువాత తేదీ 4.5.2016న శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థవారు తిరుమలలో శ్రీవారి

**ప్రశాంతి నిలయంలో తి.తి.దే. అధ్యక్షులు
శ్రీ చదలవాడ కృష్ణమూర్తి**

సేవకులకు దీర్ఘకాలిక శిక్షణా కార్యక్రమానికి శ్రీకారం చుట్టారు. శ్రీవారి సేవకులు యాత్రికులకు నాణ్యమైన సేవ లందించగలగాలంటే, వారిలో ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తిని మరింత బలోపేతం చేయవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నదని గ్రహించి ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ మరియు తమిళనాడు సాయినంస్థలకు చెందిన వక్తలు, భజన గాయకులతో కూడిన భక్తబృందాలు, బృందానికి ఎనిమిదిమంది చొప్పున, వంతులవారీగా వారం వారం తిరుమలకు వెళ్ళి ప్రతి దినం శ్రీవారి సేవకులకు శిక్షణా తరగతులు నిర్వహించడం జరుగుతోంది. శ్రీవారి సేవకులు ప్రధానంగా ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ, తమిళనాడు, మహారాష్ట్రలనుండి వస్తున్నారు కాబట్టి, ప్రసంగాలు హిందీ, తమిళం భాషలలోకి అనువాదం చేయడంకూడా జరుగుతోంది. సాయినంస్థ ప్రతినిధులు తిరుమలలో శ్రీవారి సేవకులు డ్యూటీ చేసే అన్ని ప్రదేశాలకు వెళ్ళి వాళ్ళు శాంతి, ప్రేమ, అంకిత భావాలతో సేవలందించ గలిగేలా స్ఫూర్తిని కలిగిస్తున్నారు. అంతేగాక, తి.తి.దే. పౌరసంబంధాలశాఖవారి సహకారంతో వివిధ శాఖలకు

చెందిన సిబ్బందికి, ఉన్నతాధికారులకుకూడా అవగాహనా సదస్సులను నిర్వహించడం జరిగింది.

శ్రీవారి సేవకులు సంవత్సరం పొడవునా ఎప్పుడు ఎంతమంది అవసరమైతే అంతమంది అందుబాటులో ఉండేటట్లు ఒక ప్రణాళికను రూపొందించడమైనది. శ్రీవారి సేవకులకు వసతి విషయంలో సమస్య తలెత్తకుండా ఉండేందుకై వారి సంఖ్య పరిమితం చేయబడింది. పేర్ల నమోదు ప్రక్రియను వేగవంతం చేయడానికి అదనంగా మరికొన్ని కౌంటర్లు ఏర్పాటు చేయడమైనది. పండుగలు మరియు ఇతర ప్రత్యేక సందర్భాలలో శ్రీవారి సేవకులకు, ముఖ్యంగా మహిళలకు, అదనపు వసతి సౌకర్యం కల్పించే ఏర్పాట్లు చేయడమైనది. వారికి కేటాయించబడిన హాళ్ళలో నీటి సౌకర్యం మరియు పారిశుధ్యం మెరుగుపరచడమైనది. భద్రతకొరకు సి.సి. కెమేరాలు అమర్చడం జరిగింది.

శ్రీవారి సేవకులకు విధులు కేటాయించే పద్ధతిలో కూడా మార్పు తీసుకురావడమైనది. ఒక్కొక్కరోజు ఒక్కొక్క చోట కాకుండా మూడు నాలుగురోజులు ఒకేచోట డ్యూటీ చేయడంద్వారా శ్రీవారి సేవకులు తగినంత అనుభవము, అవగాహన పొందేవిధంగా ఏర్పాటు చేయడం జరిగినది. సేవకు వచ్చేవారిలో చురుకైన, విద్యావంతులైన యువకులను ఎంపికచేసి, వారు సేవలు జరిగే అన్ని ప్రాంతాలను సందర్శించి, తమ దృష్టికి వచ్చిన సమస్యలను వాటి సత్వర పరిష్కారంకొరకు ఎప్పటికప్పుడు 'శ్రీవారి సేవా సెల్'కు రిపోర్టు చేసేవిధంగా వారికి బాధ్యతలను అప్పగించడం జరుగుతోంది. శ్రీవారి సేవకులు డ్యూటీ చేసే 30 ప్రాంతాలలో సాయినంస్థ ప్రతినిధులు ఆరు వారాలపాటు విస్తృతమైన సర్వే నిర్వహించి అంచనాలకు మించి యాత్రికులు వచ్చిన సందర్భాలలో కలిగే ఇబ్బందులు, వాటిని అధిగమించడానికి తీసుకోవలసిన చర్యలు గుర్తించడమైనది.

సాయినంస్థ ప్రతినిధులు శ్రీవారి సేవకులకు ఇస్తున్న శిక్షణలో భాగంగా ప్రతి దినము భజనలు, సత్సంగ నిర్వహణ కొనసాగిస్తున్నారు. ప్రేమ, సేవల ప్రాముఖ్యత, భగవన్నామ స్మరణవల్ల కలిగే సత్ఫలితాలు, నిత్యసాధన,

**తిరుమలలో శ్రీవారి సేవకులకు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ నిర్వహిస్తున్న శిక్షణా శిబిరంలో ప్రసంగిస్తున్న
అప్పటి తి.తి.దే. కార్యనిర్వహణాధికారి డా॥ డి. సాంబశివరావు**

మృదుమధుర మితభాషణ మొదలైన అంశాలలో మేలైన శిక్షణ ఇవ్వడం జరుగుతోంది. కార్యనిర్వహణాధికారి డా॥ సాంబశివరావుగారు సాయిసంస్థ ప్రతినిధులతో నిర్ణీత వ్యవధిలో సమీక్షా సమావేశాలు జరిపారు. ప్రారంభంలో ఈ శిక్షణాసమయం ఆరు మాసాలుగా నిర్ణయించినా దేవస్థానంవారి అభ్యర్థన మేరకు మరొక 8 మాసములు అనగా 2017 జూన్ నెలాఖరువరకు పొడిగించడమైనది. సాయిసంస్థలో ముఖ్య సభ్యులైన శ్రీయుతులు వరప్రసాద్, వి.ఎల్.ఎన్. ప్రసాద్, ఫణిరంగసాయిలు 'శ్రీవారి సేవా సెల్'లో నియమితులైనారు.

గత సంవత్సరం 2016 డిసెంబరు నెలలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల అఖిల భారత అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ విజయభాస్కర్ తదితరులు తిరుమల సందర్శించారు. ఈ సందర్భంగా శ్రీ నిమీష్ పాండ్య శ్రీవారి సేవల విస్తరణ, శిక్షణా శిబిరాల నిర్వహణ, సేవల నాణ్యతను మెరుగుపరచడానికి తీసుకోవలసిన చర్యలు తదితర అంశాలపై మార్గదర్శకసూత్రాలతో శ్రీ సత్యసాయి సేవా సంస్థ తయారుచేసిన ఒక పుస్తకాన్ని తి.తి.దే. కార్యనిర్వహణాధికారికి అందజేశారు. ప్రత్యేకంగా శ్రీవారి సేవకులకొరకు రికార్డు చేసిన భజనలు కూడా సీడీల రూపంలో అందజేశారు. కార్యనిర్వహణాధికారి కోరిక

మేరకు 2017 జనవరి 8వ తేదీ వైకుంఠ ఏకాదశి పర్వదినం రోజున శ్రీ సత్యసాయి సంస్థవారు ముందెన్నడూ జరగనిరీతిలో ఒక ప్రత్యేక భజన కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. తెలుగు రాష్ట్రాల్లోని పలుప్రాంతాలనుండి సాయిసంస్థల భజన గాయకులు 100 మందికి పైగా పాల్గొన్నారు. శ్రావ్యమైన భజన కీర్తనలతో, 'ఓం నమో వేంకటేశాయ' అన్న దివ్యనామోచ్చారణతో పవిత్రమైన తిరుమల పర్వతశ్రేణులు ప్రతిధ్వనించాయి.

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ ఆధ్వర్యంలో 2016 మే నెల నుండి 2017 ఫిబ్రవరి వరకు 54000 మంది శ్రీవారి సేవకులు శిక్షణ పొందారు. శ్రీ సత్యసాయి సంస్థ నిర్వహించిన భజనలు, సత్సంగం మొదలగు ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలు తమలో ఉత్సాహాన్ని, ఉత్తేజాన్ని నింపి, దివ్యానుభవాన్ని కలుగజేశాయని శిక్షణ పొందిన వివిధ బృందాలు ఆనందం వ్యక్తంచేశాయి. శిక్షణ ప్రారంభమైన తరువాత శ్రీవారి సేవకుల పనితీరు, అంకితభావం, ప్రవర్తనలలో వచ్చిన విశేషమైన మార్పును తి.తి.దే. అధికారులు గుర్తించి కొనియాడారు. తిరుమలకు విచ్చేసే లక్షలాది భక్తులకు మెరుగైన సేవలందించుటకుగాను శ్రీవారి సేవకులకు తాను అందించే శిక్షణ ఎంతగానో ఉపయోగపడుతుందనే ఆశ, నమ్మకంతో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ తన పాత్రను కొనసాగిస్తుంది. ❖

ఘనంగా బుద్ధపూర్ణిమ ఉత్సవం

నేపాల్, లావోస్, శ్రీలంక, తైవాన్, ఇండోనేషియా, జపాన్, మలేషియా, సింగపూర్ మరియు బ్రూనై దేశాల నుండి విచ్చేసిన 400 మందికి పైగా భక్తులు మరియు బాలవికాస్ పిల్లలు ప్రశాంతి నిలయంలో 2017 మే 10, 11 తేదీలలో నిర్వహించబడిన బుద్ధపూర్ణిమ వేడుకలలో భక్తిశ్రద్ధలతో పాల్గొన్నారు. ఈ సంవత్సరం వేడుకల ఇతివృత్తం, “అహింసా పరమో ధర్మః”

మే 10వ తేదీ సాయంత్రం 5.30 నిమిషాలకు భగవాన్ దివ్యసన్నిధానమువద్ద జ్యోతిప్రజ్వలనము మరియు సంప్రదాయక సమర్పణలతో కార్యక్రమము ప్రారంభమైంది. బౌద్ధ సన్న్యాసులు, భక్తులు పవిత్ర మంత్రోచ్ఛారణ గావించిన తరువాత అంతర్జాతీయ శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల జోన్ 4 చైర్మన్ డా॥ వి.కె. రవీంద్రన్ స్వాగతోపన్యాసం గావిస్తూ బుద్ధుని బోధనలను సరించి హృదయంలో ప్రేమ, కరుణలను పెంపొందించుకోవాలని ఉద్బోధించారు.

పవిత్ర మంత్రోచ్ఛారణ గావిస్తున్న బౌద్ధ సన్న్యాసులు

థాయిలాండ్ బాలవికాస్ పిల్లలు ఆయా దేశాల సంస్కృతీ సంప్రదాయాలను ప్రతిబింబించే నృత్య కార్యక్రమాలతో అలరించారు.

2017 మే 11వ తేదీ సాయంత్రం అంతర్జాతీయ శ్రీ సత్యసాయి సంస్థ జోన్ 5 డిప్యూటీ కోఆర్డినేటర్ శ్రీమతి భవాని బలాని బుద్ధుడు ప్రవచించిన అష్టాంగ మార్గంయొక్క వైశిష్ట్యాన్ని వివరించారు. ఈ మార్గాన్ని అనుసరించి కోరికలపై అదుపు సాధించడంద్వారా మానవునికి దుఃఖనివృత్తి కలుగుతుందన్నారు. ప్రొఫెసర్ లక్ష్మణ్ వాతావాలా (శ్రీలంక) జీవితాన్ని ఆదర్శవంతంగా తీర్చిదిద్దుకోవడంలో క్రమశిక్షణ ఆవశ్యకతను నొక్కి చెప్పారు. తదుపరి ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు మానవాళికి బుద్ధుని సందేశాన్ని వివరిస్తూ, పంచేంద్రియాల సద్వినియోగమే ముక్తికి మార్గమన్నారు. కార్యక్రమంలో చివరిగా బాలవికాస్ పిల్లలు నేపాల్ జానపద నృత్యాలను, శ్రీకృష్ణ కుచేలుర మధ్యగల ఆదర్శ మైత్రిని ప్రతిబింబించే సంగీత రూపకాన్ని ప్రదర్శించారు. ✨

అనంతరం, శ్రీ వేన్భింక్షు కొండన్య (నేపాల్) ప్రసంగిస్తూ, బుద్ధుని బోధనలు విశ్వజనీనమైనవి, 2500 సం॥ల తరువాత కూడా నేటికీ అవి సమాజానికి స్ఫూర్తినిస్తూ సన్మార్గంలో నడిపిస్తున్నాయన్నారు.

లావోస్‌కి చెందిన శ్రీ వేన్ప్రా అచన్ ప్రసంగిస్తూ బుద్ధ జయంతి మనము బుద్ధుని సందేశ ఆదర్శాలకు పునరంకితం కావలసిన పుణ్యదిన మన్నారు. సర్వమతముల సారమే సాయి సందేశమని పేర్కొన్నారు.

అనంతరం, నేపాల్ మరియు

పరిమళించిన సాయి విద్యాసుమాలు

శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు, ప్రశాంతి నిలయం:

భగవాన్ దివ్య అనుగ్రహశీస్సులతో ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్ విద్యార్థిని విద్యార్థులు ఎప్పటిలాగే ఈ సంవత్సరంకూడా CBSE పన్నెండవ తరగతి పరీక్షల్లో అత్యుత్తమ ఫలితాలను సాధించారు. మొత్తం 124 మంది విద్యార్థిని విద్యార్థులు పరీక్షకు హాజరుకాగా 123 మంది ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. వీరిలో డిస్టింక్షన్ సాధించిన 119 మందిలో 49 మంది 90 శాతంకంటే ఎక్కువ మార్కులను సాధించారు. కుమారి వి. సాయిరచన 96.8 శాతం మార్కులను సాధించి పాఠశాలలో ప్రథమ స్థానాన్ని కైవసం చేసుకున్నది.

10వ తరగతి పరీక్షలలో కూడా ఈ పాఠశాల విద్యార్థిని విద్యార్థులు చక్కని ప్రతిభ కనబర్చారు. పరీక్షలకు హాజరైన 88 మంది బాలబాలికలలో 40 మంది పదికి పది 'సిజిపిఎ' స్కోరు సాధించగా, మొత్తం 66 మంది తొమ్మిది, అంతకంటే ఎక్కువగా 'సిజిపిఎ' స్కోరుతో డిస్టింక్షన్ సాధించారు.

శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు, ప్రశాంతి నిలయం:

ఈ సంవత్సరం 43మంది విద్యార్థిని విద్యార్థులు 10వ తరగతి సి.బి.ఎస్.ఇ. పరీక్షకు హాజరై నూటికి నూరు శాతం ఉత్తీర్ణతను సాధించారు. విద్యార్థిని విద్యార్థులు 43 మందిలో 11 మంది పదికి పది 'సిజిపిఎ' స్కోర్ సాధించగా, 24 మంది తొమ్మిది, అంతకంటే ఎక్కువగా 'సిజిపిఎ' స్కోరుతో డిస్టింక్షన్ సాధించారు.

శ్రీ సత్యసాయి గురుకులం ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు, రాజమహేంద్రవరం:

భగవాన్ దివ్య అనుగ్రహశీస్సులతో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టుకి చెందిన రాజమండ్రిలోని శ్రీ సత్యసాయి గురుకులం ఇంగ్లీషు మీడియం రెసిడెన్షియల్ స్కూలు విద్యార్థులు ఐ.సి.ఎస్.ఇ. బోర్డు నిర్వహించిన 10వ తరగతి పరీక్షలో తమ ప్రతిభను చాటుకున్నారు. పరీక్షకు హాజరైన 34 మంది విద్యార్థులలో 32మంది ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులైనారు. శ్రీ కె.ఎన్. పవన్ కుమార్ మరియు శ్రీ ఎస్. సాయి కౌశిక్లు 93.2 శాతం మార్కులతో సంయుక్తంగా ప్రథమ స్థానంలో నిలిచారు.

ఇంతేగాక, శ్రీ సత్యసాయి గురుకులం విద్యార్థులు పలు సాంస్కృతిక క్రీడాంశాలలో కూడా రాణిస్తూ జిల్లా, రాష్ట్ర మరియు జాతీయస్థాయి టోర్నమెంటులలో పాల్గొంటూ ప్రతి సంవత్సరం సగటున నూటికి పైగా పతకాలను అందుకోవడం ప్రశంసనీయం. ఈ సంవత్సరం నిర్వహింపబడిన పలు టోర్నమెంటులలో పాల్గొని శ్రీ సత్యసాయి గురుకులం విద్యార్థులు 96 పతకాలను సాధించారు. ఇరువురు విద్యార్థులు జాతీయ స్థాయిలో నిర్వహింపబడిన ఐ.సి.ఎస్.ఇ. ఆటల పోటీలలో ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం తరపున ఫుట్ బాల్ టీమ్ కి ప్రాతినిధ్యం వహించడం విశేషం. ❖

నోటీసు

“మన మధ్య ఉన్నది దేహసంబంధం కాదు, ఆత్మసంబంధం - ‘హార్ట్ టు హార్ట్, లవ్ టు లవ్’ అని భగవాన్ పలు సందర్భాలలో స్పష్టం చేశారు. సాయి హృదయ స్థాయి. అటువంటప్పుడు వారికి, భక్తులకు మధ్య ఏజెంట్లు, మీడియంలు మరియు మధ్యవర్తులు ఎలా ఉండగలరు! 1979 మే 25వ తేదీన సేవాదళ్ సమ్మేళనంలో దివ్యోపన్యాసం గావించి, “స్వామి నాయందు ప్రవేశించాడ’ని, ‘స్వామి అజ్ఞతో నేను జరుపుతున్నాన’ని కొందరు కొన్నిరకములైన విచిత్రములు చేసేటప్పటికి మన సేవాదళ్ సభ్యులే వారిని మరింత ప్రోత్సహిస్తున్నా అనుసరిస్తున్నారు. నిజంగా ప్రత్యక్షమైన స్వామియే మీకుండగా ఈ డూప్లికేట్ స్వాముల దగ్గరికి మీరు పోవలసిన అవసరమేముంది?” అని ప్రశ్నించారు భగవాన్.

“చాలామంది ధనధాన్యాలు, వస్తువాహనాలు సముపార్జించడానికి నా పేరునుకూడా వాడుకుంటున్నారు. మీ దగ్గరకి అలాంటివారు వస్తే తప్పుడు మార్గాన సంచరించవద్దని వారిని హెచ్చరించి పంపండి... మరికొందరు నేను తమనావహించి వారిద్వారా మాట్లాడుతున్నట్లు చెబుతారు. నేను వారిద్వారా సందేశాలు, సలహాలు ఇస్తున్నట్లు ప్రచారం చేస్తారు. ఇది వినండి. నేనెప్పుడూ ఇంకొకరిద్వారా మాట్లాడను. నా భావ వ్యక్తీకరణకు వేరెవరూ వాహకం కాదు. నాకు నేను సూటిగా, ధైర్యంగా, నేరుగా వస్తాను. శాంతి సౌఖ్యాలు ప్రసాదిస్తాను” (1965 మార్చి 27నాటి దివ్యోపన్యాసము) అన్న భగవాన్ హెచ్చరికను విస్మరించి ఈనాడు కొందరు స్వార్థపరులు, స్వామిద్రోహులు ముద్దేనహళ్ళి కేంద్రంగా పనిచేస్తూ, దేశ విదేశాల్లో తిరుగుతూ భగవాన్ ప్రబోధలను తమ స్వార్థస్వప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా వక్రీకరించి సాయి భక్తుల నమ్మకాన్ని సొమ్ముచేసుకుంటున్నారు. అంతర్యామి ఆవహించారని చెప్పుకుంటూ, అనుసరణకు, ఆచరణకు తిలోదకాలిచ్చి అనుకరణకు పాల్పడే దుస్సాహసానికి ఒడికడుతూ ఆధ్యాత్మికతను అపహాస్యం చేస్తున్నారు. భగవాన్ సశరీరులై ఉన్న రోజుల్లో వారి దివ్యప్రేమను నిండుగా, మెండుగా అనుభవించిన కొందరు ఇలాంటి విపరీత ధోరణులతో వికృత చేష్టలకు పాల్పడుతూ ప్రపంచవ్యాప్తంగా గల పలువురు అమాయక భక్తులను అయోమయస్థితిలో ముంచడం శోచనీయం. ఇటువంటి నయవంచకుల నాటకాలకు, బూటకాలకు లొంగిపోతే సర్వభూతాంతరాత్మ, సర్వవ్యాపి అయిన శ్రీ సత్యసాయిశ్వరుని దివ్యత్వాన్ని కించపరచినట్లే అవుతుందని వేరుచెప్పనక్కర్లేదు.

మానవాళి సంక్షేమం మరియు సమాజ శ్రేయస్సు నిమిత్తం భగవాన్ బాబావారు 1972 సం॥లో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టును వ్యవస్థాపించడం జరిగింది. తాము పుట్టపర్తిని ఎన్నడూ వదలిపెట్టమనీ, అప్పటికీ ఇప్పటికీ ఎప్పటికీ ఈ పుణ్యభూమియే తమ అవతారోద్యమానికి కేంద్రస్థానంగా ఉంటుందని స్వామివారు దివ్యజనని ఈశ్వరమ్మగారికి ఇచ్చిన వాగ్దానముననుసరించి, సెంట్రల్ ట్రస్టు ఆధ్వర్యంలో వారు స్వయంగా అనేక విద్యా వైద్యసంస్థలను, ఇతర ప్రజోపయోగ బృహత్సేవాపథకాలను చేపట్టడం జరిగింది. అయితే, స్వామివారి మహాభిప్రాయం అనంతరం, ఎంతోకాలం వారికి సన్నిహితంగా మెలగిన కొందరు ముద్దేనహళ్ళిలో స్వామి సూక్ష్మశరీరంలో తిరుగుతున్నారని ప్రచారం చేసుకుంటూ, స్కూళ్ళను, కాలేజీలను, ఆసుపత్రులను కట్టమన్నారని నమ్మబలుకుతూ, స్వామి ప్రబోధలకు విరుద్ధంగా స్వామి పేరుమీద డబ్బు ప్రోగుచేస్తూ అమాయక భక్తుల్ని వంచించడం జరుగుతోంది. ఇటువంటి నిష్కృతి లేని పాపానికొడిగడితే అది దైవద్రోహముగాక మరేమవుతుంది! అలాంటి సంస్థలతోగానీ, వాటిని నడిపే వ్యక్తులతోగాని శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టుకు ఎటువంటి సంబంధమూ లేదని స్పష్టం చేస్తూ, భక్తులందరూ ఈ నోటీసును మార్గదర్శకంగా భావించి అటువంటి వ్యక్తులకు, సంస్థలకు దూరంగా ఉండవలసిందిగా విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము.

- ట్రస్టీలు, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు

‘శ్రీ సత్యసాయి ఆర్మైవ్స్’ భవనం

భక్తులకు విజ్ఞప్తి

యుగావతారి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యసందేశాలను యథాతథంగా భద్రపరచి, భావితరాలకు అందించాలనే ఉదాత్త లక్ష్యంతో, అధునాతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించి, భగవాన్ దివ్యానుగ్రహశీస్సులతో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు నిర్మించిన సుందర హర్మ్యం ‘శ్రీ సత్యసాయి ఆర్మైవ్స్’. ఇందులో ఆడియో రికార్డింగులు (ఆడియో టేపులు, స్పూల్సు, కేసెట్లు మరియు గ్రామోఫోను రికార్డులు మొదలైనవి) వీడియో రికార్డింగులు (విహెచ్ఎస్ / ఎస్విహెచ్ఎస్, హెచ్ఐ8, మినీ డీవీ మరియు హెచ్డీవీ టేపులు, బీటాకేమ్, డీవీ కేమ్ చిన్నవి - పెద్దవి, డిజి బీటా, 16 ఎమ్ఎమ్ మరియు 8 ఎమ్ఎమ్ ఫిల్ములతోసహా) చిత్రపులు (కలరు మరియు బ్లాక్ అండ్ వైట్ ఫోటోలు, నెగెటివ్లు) వ్రాతప్రతులు (భగవాన్ వ్రాసిన ఉత్తరాలు, వ్యాసాలు, పద్యములు, పాటలు మొదలైనవి) ఉంటాయి.

పైన పేర్కొన్న ఆడియో, వీడియో రికార్డింగులు, చిత్రపులు మరియు వ్రాతప్రతులు ఇంతవరకు మేము సేకరించినవి అధిక సంఖ్యలో ఉన్నాయి. ఇందులో చాలావరకు భక్తులు ఎంతో ఔదార్యంతో మాకు అందజేసినవే! ఆయా వస్తువులను ‘ఆర్మైవ్స్’ భవనంలో వాటికోసం ఉద్దేశించిన ప్రత్యేక అరలలో భద్రపరచడానికి ముందు, భగవాన్ సందేశ వ్యాప్తికోసం అవి ఎలక్ట్రానిక్ రూపంలో అందుబాటులో ఉండేరీతిగా ‘డిజిటైజ్డ్’ చేయడం జరిగింది. భారతదేశంలోనూ, విదేశాలలోకూడా బహుకొద్ది సంస్థలు మాత్రమే ‘డిజిటైజేషన్’ ప్రక్రియకు కావలసిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని, పరికరాలను కలిగి ఉన్నవి. ఈవిషయమై నిరంతర కృషి జరిపి ‘డిజిటైజేషన్’ చేయడానికి సంసిద్ధత వ్యక్తం చేసిన కొన్ని సంస్థలను ఎంపిక చేసుకోవడం జరిగింది. ‘డిజిటైజేషన్’ చేయించే బాధ్యత రేడియో సాయి డివిజన్ కి అప్పగించడం జరిగింది.

పైన పేర్కొన్న ఆడియో వీడియో వస్తువులుగాని, దివ్యచిత్రపులుగాని, వ్రాతప్రతులుగాని ఇంకా అనేకమంది భక్తుల ఇళ్ళలో ఉండే అవకాశం ఉన్నది. వాటిని డిజిటైజ్డ్ చేసే నిమిత్తం మాకు అందజేసి భగవాన్ దివ్యసందేశవ్యాప్తికి సహకరించవలసిందిగా ఆయా భక్తులందరికీ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము. ఒకవేళ వారు కోరితే, తగిన ‘ఎక్సలెడ్జిమెంట్’తో వాటిని ‘శ్రీ సత్యసాయి ఆర్మైవ్స్’ భవనంలో శాశ్వత ప్రాతిపదికన భద్రపరచే ఏర్పాటు చేయగలము.

ఈవిషయంలో మరిన్ని వివరాలకు మమ్మల్ని సంప్రదించగలరు.

(సం॥) డా॥ సుధీర్ భాస్కర్, డైరెక్టర్
రేడియో సాయి డివిజన్

(సం॥) కె. చక్రవర్తి, మెంబర్ సెక్రెటరీ
శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు

Date of Publication 23rd June 2017

అత్యుత్తమ గురూపదేశము

ధాన్యములోని పొట్టును దంచి తీసివేసిన తరువాతనే అది బియ్యమగును. ఆ బియ్యమునే వండి పాయసము, పరమాన్నము చేసి పరమాత్మునికి నైవేద్యముగా అర్పింతురు. అట్లనే 'పొట్టు'ను దంచి తీయకుండా మానవుని మనోభావములను పరమాత్మునికి అర్పితము చేయుటకు వీలులేదు. విషయవాసనలను నిగ్రహిస్తే, మద మాత్సర్యములను దూరము చేస్తే అన్ని కర్మలకూ భగవదర్పణ యోగ్యత కలుగుతుంది. అప్పుడు కర్త కర్మ కార్యము అనే త్రిపుటి అసలే ఉండదు. "నాహం కర్తా..." అని నిర్దిష్టమైన మానవుడు మెలగుటకు వీలవుతుంది. దీనినే నిష్కామ కర్మ, అనాసక్తి యోగమందురు. దీనినే చిత్తవృత్తి నిరోధము, యోగము అని పతంజలి మహర్షులు వివరించినారు. "సతతం యోగినః" అని గీతలో బోధించినట్లుగా నిరంతరమూ చిత్తవృత్తిని నిరోధించుచూ సుఖదుఃఖములు రెండిటినీ సమాధాన బుద్ధితో స్వాగతించవలెను. ఇదే అత్యుత్తమమైన గురూపదేశము, తరించుటకు మార్గము.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.